

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1951

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 6ον

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1951 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβηττού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 33 - 897

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λ. Σγουρού 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε. Ίερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1.000 — Έτησία συνδρομή έσωτ. Δρχ. 8.000, έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολάρια

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

	Σελίς		Page
α) Λαμπριάτικος ψάλτης, υπό 'Αλ. Παπαδιαμάντη.— β) 'Ανάσταση, Ποίημα, υπό Στ. Σπεράντζα.— γ) Ζωή στο ξέφωτο, υπό Στ. Σπεράντζα	1-2	Inside front - cover : To Lord Byron. Poem, by S. Skipis	
'Αχιλλεύς Κύρου, υπό Μ. Νικολαΐδη	3-4	a) Easter's chanter, by Al. Papadiamantis b) Resurrection, Poem, by St. Sperantza c) Life in the open air, by St. Sperantza	1-2
'Αρχαία Έλληνική Τραγωδία, υπό Γ. Κουρμούλη	5	Achilles Kyrrou, by M. Nicolaides	3-4
α) 'Η λαιδορία, υπό Π. Γρίσπου.— β) 'Ο δρόμος πρὸς τὴν εὐτυχία ἀπὸ τὸ Περιοδικὸν τοῦ ΑΕΣΝ	6	a) The tree, loedoria, b) The way to the happiness, by P. Grispos	5
α) 'Η οὐλίτις, υπό Στ. Σπεράντζα.— β) Τὸ λαμπριάτικο πάθημα τοῦ Τάκη, υπό ΑΝ. ΒΩ	7	a) Disease of the gums, by St. Sperantza b) Taki's mishap, by AN VO	6
α) Τὰ Αἰγαιοπελαγίτικα νησιά μας, υπό Γ. Σακκά.— β) Τὸ Ροῦπελ, υπό Χρ. Ζαλοκώστα	8	a) The Islands on the Aegian Sea, by G. Sakas b) Roupel, by Chr. Zalocostas	7
α) 'Ο ὕπνος μας, υπό Στ. Σπεράντζα.— 'Ὁφέλιμες συμβουλές, υπό Α. Β.	9	a) The sleep, by St. Sperantza b) Useful advices, by A. V.	8
Φωτογραφία δράσεως	10-11	Activity in pictures	9
α) Μία ἀρκούδα στὸν 'Ὀλυμπόν, υπό Β. Οἰκομίδη.— β) Στὸν ἐρχομὸ τοῦ χελιδονιοῦ, Ποίημα, υπό 'Αγγ. Σημιριώτη	12	a) A bear on Mt Olympus, by B. Oeconomidis, b) To the swallow, Poem, by A. Simiriotis	10-11
α) 'Ο κλασσικὸς ἀθλητισμὸς, υπό Δ. Λυμπεροπούλου.— β) 'Ιστορικὰ ἀνέκδοτα	13	a) Classic athletics, by D. Lymperopoulos, b) Anecdotes	12
Συγκέντρωσις ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀπονομὴ διπλωμάτων	14-17	Meeting of educators and award of prizes for school correspondence albums	13
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	18	J. R. C. movement	14-17
Μαθητικὴ συνεργασία	19-21	Pupils' contribution	18
Περιπέτειες τοῦ 'Ὁδυσσεὺς υπό Α.Β.		Back - cover: Ulysses' adventures, by A. V.	19-21

Σ. ΣΚΙΙΙΙΙ

ΣΤΟ ΛΟΡΔΟ ΒΥΡΩΝΑ

Καὶ νά! ἡ μεγάλη 'Ανάσταση! Φιλιούνται λεύτεροι
γλυκὰ χεῖλια μὲ χεῖλια, ('Ελληνες
ἀπὸ βουνὸ σ' ἄλλο βουνὸ κι ἀπὸ πλαγιὰ σ' ἄλλη
βροντοῦν τὰ καριοφίλια. (πλαγιὰ

Φίλοι κι ὀχτροί, πού γιὰ νεκρὴ τὴ λόγιαζαν, ξαφνιά-
τῶν νέων ἡρώων τὴ Μάννα (ζονται,
καὶ σκύβουν τὰ κεφάλια τους μ' εὐλάβεια μπρὸς στὸ
καὶ μπρὸς στὴν 'Αλαμάννα. (Ζάλογγο

Κι ἐσὺ πού τρέμεις καὶ σκιρτᾷς στὸ κάθε ἐδῶθε μὴ-
ὦ ποιητὴ τοῦ αἰῶνα, (νυμα,
νᾶρθει ἡ στιγμή ἀνυπομονεῖς, Τυρταῖος οὐρανόσταλ-
νὰ μπεῖς μὲς στὸν ἀγῶνα. (τος,

Μὰ κι ἂν μιὰ Μοῖρα τραγικὴ τὸ θάνατο σοῦ εἶχε γρα-
νὰ βρεῖς, ὦϊμέ, στὸ στῶμα, (φτὸ
μὲ τὸνομα τὸ λατρευτό τῆς ὀρφανῆς 'Ελλάδας σου
ξεψύχῃσες στὸ στόμα.

Καὶ τῆς θυσίας τῆς πιὸ ἀψηλῆς ἐγίνηκες τὸ σύμ-
κι ὁ θρύλος τῆς ἀντρείας (βολο
κι αἰώνια θὰ μοσκοβολαίει, Βύρων προφήτη, ὁ τά-
ἀπ' ἄνθη ἐλευθερίας. (φος σου

'Εκατὸ χρόνια πέρασαν καὶ μοιάζει χτὲς πῶς εἶ-
στά χίλια ἔτσι θενᾶναι, (τανε,
καὶ καθὼς σήμερα οἱ 'Ελληνες, ἔτσι καὶ τότε, ὦ
θενᾶ σὲ τραγουδᾶνε. (ἀθάνατε,

ΛΑΜΠΡΙΑΤΙΚΟΣ ΨΑΛΤΗΣ

Ὁ ἥρωας τοῦ παρόντος διηγήματος εἶνε ὁ κυρ Κωνσταντὸς ὁ Ζ' μαροχάφτης, τρίτος πάρεδρος τοῦ δήμου Λίτης, τοῦ χωρίου Α, ὅστις ὑπεσχέθη ὡς εἶχε πάντοτε συνήθειαν εὐκόλως νὰ ὑπόσχεται (εἰς τὴν ἀρετὴν δὲ ταύτην ἴσως ὤφειλε καὶ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὰ πολιτικά, διότι ἐνῶ ὁ α' καὶ β' πάρεδρος εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν ἐμάχοντο πάντοτε περὶ τῆς πρώτης τάξεως πρὸς ἀλ-

λήλους, αὐτὸς μετρίοφρων καὶ χωρὶς κεράσματα ἐξελέγετο ἀσφαλῶς τρίτος ἐκάστοτε, μὴ ὑπάρχοντος τετάρτου συναγωνιστοῦ) ὑπεσχέθη, λέγων νὰ ὑπάγῃ νὰ συλλειτουργήσῃ μὲ τὸν παπᾶ—Διανέλλον τὸν Πρωτέκδικον, ἔξω, εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἀγίου 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου. Ὁ ναῖσκος εὐρίσκειν τρεῖς ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως, καὶ ὁ παπᾶ—Διανέλλος ὁ Πρωτέκδικος εἶχεν ἀπέλθει ἐκεῖ ἀπὸ τῆς πρωῒας τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ἀφοῦ ἔλαθε τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κύρ—Κωσταντοῦ ὅτι θὰ ἔφθανε πρὸς τὸ βράδυ διὰ τὰ ψάλλῃ καὶ συνεορτάσωσιν ὁμοῦ τὴν 'Ανάστασιν. Ἄλλον βοηθὸν ὁ παπᾶς δὲν εἶχεν ὁ νεώτερος υἱὸς του ἑτοιμαζόμενος ἐφέτος δι' ἐξετάσεις εἰς τὸ Διδασκαλεῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ τὸ Πάσχα. Ὁ ἄλλος ἔλειπε διαρκῶς ναύτης μὲ τὰ καράβια του. Θυ-

γατέρας, τὸ ἄφθονον τοῦτο προϊόν τοῦ τόπου, τοῦ εἶχεν ἀφήσει πλησμονὴν ἢ μακαρίτισσα ἢ πρεσβυτέρα, πέντε τὸν ἀριθμὸν—ὡς εἶχαν ζῶν—ὁποῦ δὲν ἔπαυαν ἀενάως νὰ μεγαλώνουν—νὰ μὴν ἀ-βασκαθοῦν ἦσαν τῶσον γει-τονες τὴν ἡλικίαν, ὥστε δὲν ἐπρόφθανε νὰ μεγαλώσῃ ἡ μία, καὶ ἡ ἄλλη ἀμέσως τὴν ἔφθανε ὅσον ἐμεγάλωναν, τῶσον ἐφαίνοντο, καὶ μάλιστα αἱ μεσαιαί τρεῖς ἴσαι περίπου εἰς τὰ χρόνια, ἴσως καὶ εἰς τὸ ἀνάστημα καὶ ὁ παπᾶ—Διανέλλος, ἀκούσιος ἱερομόναχος, δὲν ἦτο ἐλεύθερος οὐτε εἰς μοναστήριον νὰ κατα-φύγῃ.

Τὸν τριῶν ὥρων δρόμον ἀπὸ τὴν πολίχνην εἰς τὸ ἐξακκλήσιον εἶχε διανύσει τὸ πρωῒ, ἀπολειτούργα, ὁ παπᾶ—Διανέλλος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὰς δύο νεωτέρας θυγατέρας του, κορασίδας δέκα καὶ δώδεκα ἐτῶν, καὶ ἀπὸ ὁμάδα ἐπτὰ ἢ ὀκτῶ γυναικῶν φιλεδρῶν, προπορευομένου τοῦ δῖνου του, φορτωμένου μὲ δισάκκιον μὲ τὰ ἱερά τοῦ παπᾶ. Ὁ ἥλιος ἦτον ὡς δύο καλαμιαῖς ὕψηλός, ὅταν ἐξῆλθον εἰς τὸν Γατροῦ τ' ἀμπέλι εἶτα ἔφθασαν εἰς τὰ Βουρλίδια, εἶτα ἀνῆλθον ἀσθμαίνοντες εἰς τὸν Ματαρώνα τὸν Πεδικόν, ὅστις ἴστατο τότε ἀκόμ' ἐκεῖ καὶ εὐηργέτει τοὺς ὁδοιπόρους μὲ τὴν παρηγορίαν τοῦ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψώματος. Εἰσῆλθον εἰς τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ καὶ ἐξεφόρτωσαν τὸ ὄναρ.

Ἐκ τῶν γυναικῶν, αἱ μὲν συνέλεξαν χαμοῖκλαδὰ καὶ ἦναψαν φωτιά, διὰ νὰ ψήσωσι καφὲν καὶ προσφέρωσιν εἰς τὸν ἱερέα, αἱ δὲ ἔδραξαν ἐκ τῶν εὐωδῶν θάμνων δέσμα σχοίνων καὶ πριναρίων καὶ φασκουηλῶν καὶ συνέδεσαν προχείρως διὰ κλωστής σκουῖπας, καὶ ἤρχισαν γοργὰ καὶ στρωτὰ νὰ σκουπίζωσιν ἄλλαι τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ, ἄλλαι τὸ προαύλιον. Ὁ ἱερεὺς ἀπέτελεσε σκούπαν ἐκ δάφνης καὶ μύρτου καὶ δενδρολιθάνου,

καὶ ἐσάρωσε μόνος του τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὡς ἔλεγε ἱερὸν Βῆμα. Δὲν ἔπαυε δὲ νὰ γογγύζῃ καὶ νὰ διαμαρτύρεται ἐναντίον τῆς ἀβελτηρίας, ὡς ἔλεγε τὸ βροσκὼν καὶ τῶν αἰπόλων, αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες εἶχον προσκαλέσει νὰ τοὺς κάμῃ 'Ανάστασιν τὴν τοῦ Βουνόν, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων κανεὶς δὲν εἶχε φανῇ ὁ κόμῃ αὐτοὶ προέβαινον ἐνίοτε μέχρι τῆς βεβηλωσεως τοῦ νὰ εἰσάγωσιν ἴσως ἐν καιρῷ βροχῆς, τὰ θρέμματά των ἐντὸς τῶν ἐξωκκλησιῶν, ὡς ἠδύνατο νὰ πεισθῇ τις ἐκ τῆς παρουσίας διαφόρων ἰχνῶν τῆς εἰσβολῆς, τὰ ὅποια οὐδ' εἶχον λάβει τὸν κόπον νὰ ἐξαλείψωσιν. Ἐνδοθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος ἐνῶ ἔκυπτε διὰ νὰ σκουπίσῃ, ἠκούετο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ψιθυρίζων μετὰ στεναγμοῦ.

—'Αχ! ἀλλοῖμονο... «ἄνθρωποις καὶ κτήνι σώσεις, Κύριε!».

—Δὲν τᾶκισε κανεὶς τὸ ποδαράκι του; ἔκραξεν ἀπαντῶσα ἔξωθεν εἰς τὸν στεναγμὸν τοῦ ἱερέως ἡ θεῖα—Σειραϊνῶ, ἡ ἀληθὴς σηματοφόρος τῶν ἐξοχικῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν πανηγυριῶν.

—«Ἀνθρώπους καὶ κτήνη! ἐπιθύρειν πάλιν ὁ ἱερεὺς.

Εἶχε παρέλθει ἤδη ἡ μεσημβρία καὶ ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ μικροῦ ποιμνίου ἐκάθισαν νὰ νευματίσωσιν ὑπὸ τὴν ἱερὰν ἐλαίαν, ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναῖσκου, ἐγγὺς τοῦ παμπαλαίου ἐκείνου λιθοκτίστου κιθουρίου, τὸ ὁποῖον κατ' ἄλλους ἦτο στέρνα ὕδατος καὶ κατ' ἄλλους κοιμητήριον ἢ ὀστεοθήκη. Ἡ θεῖα Μαθηνῶ, γηραιὰ εὐλαβὴς γυνή, ἀποβλέψασα πρὸς τὸ κτίριον τοῦτο μετὰ στεναγμοῦ εἶπε:

—Ἡμεῖς τρῶμε, κορίτσια! νὰ ἔχουν τάχα κ' οἱ φτωχοὶ νὰ φάνῃ;

—Τρῶν, οἱ πεθαμμένοι, θεῖα—Μαθηνῶ; εἶπε τὸ 'Αγλαῶ, ἡ δωδεκαετής παιδίσκη τοῦ ἱερέως.

—Οἱ πεθαμμένοι τρῶνε κόλλυθα, ἐγὼ τὸ ξέρω, προσέθηκε τὸ Καλλιπῶ ἡ δωδεκαετής μικρὰ ἀδελφὴ τῆς, καὶ γι' αὐτὸ ἡμεῖς στὸ σπῆτι, ὅσα κόλλυθα μᾶς φέρουνε,

ὅλα τὰ μοιράζουμε στοὺς φτωχοὺς καὶ στὰ παιδιὰ τὰ γειτονόπουλα, γιὰ νὰ ἔχη ἡ μάνα μας, ἡ φτωχή, νὰ φάῃ στὸν ἄλλον κόσμον...

Τὸ δειλινὸν ἐφάνησαν μακρόθεν νὰ κατεβαίνωσι τὴν ράχιν ἐρχόμεναι αἱ καλυσιώτισσαι γυναῖκες, αἱ ποιμενίδες καὶ βοσκίδες τῶν ἀγροτικῶν συνοικιῶν. Ἦλθαν φέρουσαι πελωρίους κοφίνους, νευμάτους ἄνθη, λαμπάδας κηρία καὶ ἀγγεῖα μὲ ἔλαιον καὶ πρόσφορα καὶ μικρὰς φιαλίδας μὲ νᾶμα, ἡ ὀδηγοῦσαι ὁνάρια μὲ τὰ σάγματα ἐπεστρωμένα διὰ κλιμῶν καὶ χραιμῶν, φορτωμένα τορβάδες καὶ δισάκκια μὲ φλάσκας οἶνου, μὲ τυρία νωπὰ ἢ ζεματισμένα καὶ κόκκινα αὐγά.

Κατόπιν ἐφάνησαν σφυρίζοντες ἀλλοκότως δύο ἢ τρεῖς βοσκοὶ μὲ τὰς ἀγέλας των, τὰς ὁποίας ὡδήγησαν παρὰ τὸν ἀπότομον κρημνὸν πρὸς τὴν θάλασσαν. Οἱ τράχοι ἐπήδων ἀπὸ βράχον εἰς βράχον, ἀπὸ ὄχθον εἰς ὄχθον, ἀπὸ κοίλωμα εἰς κοίλωμα ἐνῶ τὰ ἐρίφια χαριέντως σκιρτῶντα ἔτρεχον κατόπιν τῶν αἰγῶν βελαζόντα, ἀγαλλόμενα πρὸς τὴν νέαν δι' αὐτὰ ἀπόλαυσιν τοῦ ἀγνώστου τούτου πράγματος τῆς ζωῆς, ἐκθέτοντα εἰς τὸν ἥλιον τὰ στακτερά ἢ στικτὰ καὶ λευκὰ καὶ μαύρα τριχωμάτα των.

Τελευταῖοι ἔφθασαν οἱ ποιμένες, ἄνευ τῶν αἰνᾶδων των, τὰς ὁποίας εἶχον ἀφήσει ὀπίσω εἰς τὰς μάνδρας, κομίσαντες μόνον δύο ἀρνία σφαγμένα. Ἐφθασαν σιγυρισμένοι, ἀλλαγμένοι, στολισμένοι ὅλοι των, μὲ καθαροὺς χιτῶνας, κοντὰ βρακίκα καὶ ὕψηλας βλαχόκαλτσας, μὲ πλατέα ζωανάρια κίτρινα ἢ κόκκινα, ἐσφασιμένοι καὶ μὲ τοὺς λινόχρους ἢ καστανοὺς μύστακας ἀγκιστροειδεῖς.

Ταχέως ἐκλινεν ἡ ἡμέρα καὶ ὁ ἥλιος ἔδυεν εἰς μίαν ράχιν τοῦ Πηλίου, ἀντικρὺ ἀφοῦ ἐπὶ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας εἶχε μείνει στεφανωμένος μὲ κύανια καὶ περιπό-

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

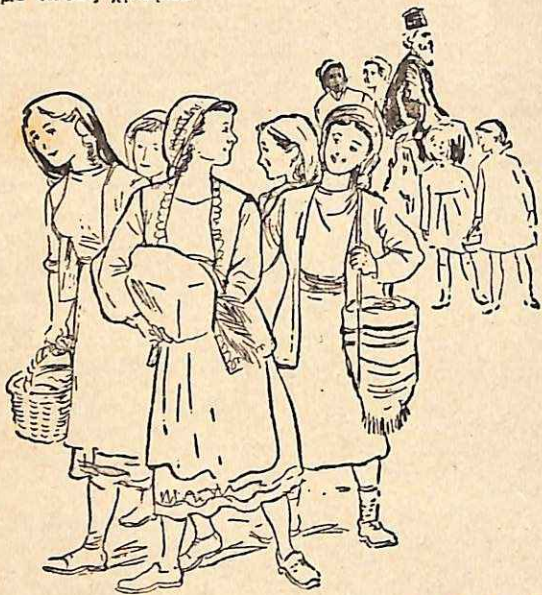
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τζορτζ

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85

ΑΡΙΘ. 36199

φορά χρυσαυγή νέφη, αντιλαμβάνων ο ίδιος δσιν απέ-
 διδε δόξαν και λάμψιν, και επί δέκα λεπτά ακόμη, αφού
 έβασίλευσεν, αι άκτίνες της στέψεως του έμειναν χρυ-
 σοφαείς, πορφυρίζουσαι, κυανίζουσαι, βάπτουσαι το βου-
 νόν με ιώδες χρώμα.

Τών τριών ώρων δρόμον ο παππά-Διανέλλος είχε διανύσει άκολου-
 θούμενος από τις δύο θυγατέρες του και από ομάδα έπτά, όκτώ
 γυναικών...

Είτα κατήλθεν ήρέμα επί του όρους ή νύξ, σπείρου-
 σα παντού το βαθύ και άρρητον μυστήριόν της. Και ο
 μπαρμπα — Κωνσταντός ο Ζ' μαροχάφτης, τρίτος πάρε-
 δρος του χωρίου Α., του δήμου Λίτης, δεν έφάνη ούδα-
 μόθεν να έρχεται.

Ήτο δε ανήσυχος ο ιερεύς και φόβος ήτο να μεί-
 νωσι χωρίς 'Ανάστασιν και λειτουργίαν. Διότι εύλόγως
 δεν ήδύνατο άνευ βοηθείας να Ιεροπρακτήσῃ. Λειτουργ-
 γία χωρίς ένα τουλάχιστον ψάλτην ή αναγνώστην δεν
 γίνεται. Οί ποιμένες και οί βοσκοί ήσαν όλοι, ως είκος,
 ού μόνον άγράμματοι, αλλά και αλιθάνιστοι οί κακό-
 μοιροι πολλοί τούτων.

Τώρα, τί να κάμουμε; 'Ορίστε, σου υπόσχονται σί-
 γουρα μια δουλειά, κ' ύστερα σ' αφήνουν μες τη μέση.
 «'Ανθρώπους και κτήνη σώσεις, Κύριε!».

Ήλπιζεν έν τούτοις ακόμη ότι ο μπάρμπα Κωνσταν-
 τός θα ήρχετο. 'Αργοστόλιστος ήτο πάντοτε, τόν είξευ-
 ρεν. 'Αλλά τώρα ήτο σκοτεινή ακόμη νύξ και μόνον τα
 άστρα έλαμπαν άνω. 'Ολίγον ύστερα άνέτειλεν ή σε-
 λήνη, και τότε έλπις ήτο να έλθῃ.

Παρήλθον δύο ώραι και ή σελήνη κολωθή από το
 σκοτεινόν βουνόν άνω, άνερχομένη βραδέως εις τὸ στερέ-
 ωμα, και αι τάξεις τών άστρων ήραιώθησαν επ' άπειρον
 και σχεδόν ήμαυρώθησαν εις την διάβασίν της. Παρήλ-
 θεν ακόμη μία ώρα. 'Ο μπάρμπα — Κωνσταντός δεν
 έφάνη.

Ο ιερεύς ήρχισε ν' άγανακτῇ.
 —'Ο άσυνείδητος! ο μωρός... "Ημαρτον κύριε!
 «'Ανθρώπους και κτήνη...».

Τά ξέρω έγώ από δξου τά πλεότερα τά γράμματα,
 παππά, του έλεγεν ή θειά το Μαθνή, δια να του δώσῃ
 θάρρος: τά κανοναρχά κειδὰ στ' αὐτὶ του γέρο — Φι-
 λιππῇ, κι ο γέρο — Φιλίππῃς, όπουν' θεοφοβούμενος
 άνθρωπος θα τά λῇ κειδὰ όπως — όπως...

Νά δά ή ώρα να σέ κάμουμε και ψάλτη. Μαθνή! ο
 άπήντησε γελάσας ο ιερεύς.

Ὡς τόνον έπλησίαζε μεσονύκτιον και δεν ήτον έλ-
 πῖς να έλθῃ πλέον ο μπάρμπα — Κωνσταντός, ο τρίτος
 πάρεδρος.

Ο παππά — Διανέλλος δοηκόθη στενάζων, είσήλθεν
 εις τόν ναόν και προσεκύνησεν εις τάς βαθμίδας του
 Ιεροῦ βήματος: εύθύς κατόπιν του έτρεξαν ή γρηά — Μα-
 θηνώ και ή θειά το Σειρανώ, ή σηματοφόρος τών πα-
 νηγύρεων. Αἱ δύο γυναίκες ήρχισαν να άναζωπυρῶσι

τά φυτίλια, να ρίπτωσιν έλαιον εις τάς κανδήλας και να
 κάμνωσιν έγκαρδίους σταυρούς. Ήσθάνοντο άνέκφρα-
 στον χαράν και γλύκαν εις τά σωθικά των. Ήτον 'Ανά-
 στασις. 'Ανάστασις! Το πρόσωπον του Δεσπότου Χρι-
 στοῦ έλαμπε με άγιον φῶς, δεξιὰ της 'Ιερᾶς Πύλης. Ή
 μορφή της Δεσποίνης Θεοτόκου ήστραπτεν εξ άφάτου
 χαρᾶς άριστερόθεν, κρατούσης τὸ θεῖον βρέφος της.

Τέλος δεν ήτο έλπις να έλθῃ ο κυρ — Κωνσταντός,
 και ώφειλον εκ των είντων να ψάλωσι την ακολουθίαν.
 Αἱ εκ της πόλεως γυναίκες, ή μία μετά την άλλην, άπο-
 τινάζουσαι την ύπνῶδη νάρκην, είσήλθον εις τὸν ναῖ-
 σκον. Αἱ εκ των άγρών ποιμενίδες δεν ήργησαν να έξυ-
 πνήσωσιν, ο δε παππά — Διανέλλος εξήλθε πρός στι-
 γμὴν και λαβὼν τεμάχιον παλαιᾶς σανίδος και σφυρο-
 ειδῆς ξύλον, κατεσκεύασεν αὐτοσχέδιον σήμαντρον, δι-
 ότι φεῦ! δεν υπήρχε πρό πολλοῦ κῶδων, όστις να έξυ-
 πνᾷ τούς πρό αἰώνων κοιμηθέντας και να συγκινή τὴν
 κόνιν των από γενεῶν κοιμηθέντων κατοίκων της πάλαι
 ποτὲ υπαρέχουσης πόλεως. Διὰ του σήμαντρού τούτου ήρ-
 χισε να κρούῃ ο ιερεύς εις τροχαίους πρώτον (τὸν άδάμ,
 άδάμ, άδάμ), εἶτα εις Ιάμβους (τὸ τάλαντον, τὸ τάλ-
 λαντον). Οί βοσκοί ένωτισθέντες τὸν μονότονον ήχον
 εἰνάζοντο δια μιᾶς επάνω, επέταξαν τάς κάπας των,
 ενίφθησαν και έτρεξαν εις την 'Εκκλησίαν, κρατοῦντες
 τάς λαμπάδας των. 'Ο ιερεύς έβαλεν εύλογητόν, έψαλε
 μόνος του την παννυχίδα, όλον τὸ «Κύματι θαλάσσης»,
 έθυμίσαν, έκαμεν απόλυσιν, εἶτα φορέσας επιτραχή-
 λιον και φελόνιον, ήναψε μεγάλην λαμπάδα, και βα-
 σιάζων αὐτήν εξήλθεν εις τά βημόθυρα, και ήρχισε να
 ψάλλῃ μεγαλοφῶνως τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς». Οί βοσκοί
 ήναψαν τάς λαμπάδας των όμοίως και αι γυναίκες κ'
 εξήλθον όλοι εις τὸ προαύλιον, του Ιερέως κρατοῦντες
 την 'Ανάστασιν και τὸ Εὐαγγέλιον μετά του θυμιατοῦ
 και ψάλλοντες «Τὴν 'Ανάστασιν σου Χριστέ Σωτήρη».
 Εἶτα ή Ιερὰ εἰκὼν και τὸ Εὐαγγέλιον άπετέθησαν επί
 της πεζούλας, εκπληρούσης χρῆν τρισκελίον, εἶπ' ής αἱ
 γυναίκες είχαν στρώσει μεταξούφες μικρὸν προσόψιον.
 'Ο ιερεύς άνέγνω άργά τὸ κατά Μάρκον «Διαγενομέ-
 νου του Σαββάτου» εἶτα θυμιάσας και έκφωνήσας τὸ
 «Δόξα τῇ όμοουσίῳ» ήρχισε να ψάλλῃ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ
 τοῦ Χριστοῦ άνέστη.

(Από τὸ διήγημα «Λαμπριάτικος Ψάλτης» του 'Αλ. Παπαδιαμάντη)

ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΖΩΗ ΣΤΟ ΞΕΦΩΤΟ

Γλυκεία ή ζωή στο ξέφωτο, σέ τούτη εδώ τη φύσι.

Χαρά σ' εκείνον άσωστη, που εἶν' άξιος να τη ζήσῃ.

'Εδῶ εἶν' ο ήλιος μάλαμα, Θεοῦ πνοή τὸ άγέρι.

Χορτάσετε τὰ μέρη,
 που άνοίγουν την καρδιά.

Κάθε μεριά τριγύρω μας μύριες μορφές αλλάζει.

'Αχνὸ στὰ οὐράνια άπλώνεται τὸ γαλανὸ τὸ ατλάζι.

Κι εἶναι μεθῆσι πράσινο τὰ πεῦκα, που φουντώνουν.

Πουλάρια ξεφαντώνουν
 κρυμμένα στα κλαδιά.

'Εδῶ όλα μοιάζουν όνειρο, βουνά, άκρογιάλια, δάση,

κι ᾶς φαίνονται ολοκάθαρα στη διάφανη τὴν πλάσι.

'Εδῶ τὰ δέντρα εἶν' άνθρωποι, τὰ κρύα νερά τρα-
 (γούδια

κι ο άφρὸς εἶναι λουλούδια
 στῶν βράχων τὰ κορμιά.

Πατρίδα 'Ελλάδα, μάγεμα γιὰ την καρδιά μας ζήσε.

Στὸν κόσμο ή χώρα ή πιὸ όμορφη κι ή πιὸ φωτόλου-
 (στη εἰσαι.

Κι οἱ χαραυγές σου οἱ ρόδινες χαμόγελα γραμμένα,
 'Ελλάδα, σὰν και σένα
 δεν εἶναι άλλη καμιά.

ΕΝΑΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΥΡΟΥ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Θά σᾶς μιλήσω σήμερα γιὰ έναν πνευματικὸν άν-
 θρωπο, που δεν σᾶς εἶναι άγνωστος. 'Απεναντίας σᾶς
 εἶναι πολὺ γνωστός, κάτι περισσότερο ακόμη: «δικός
 σας».

Πολλοὶ από σᾶς θά έχετε δῆ και την ευγενική μορφή
 του, θά έχετε αντικρύσει τὸ στοργικὸ του χαμόγελο,
 θά έχετε άκούσει τὴν τρυφερή φωνή του. 'Αλλά και
 όσοι δεν έτυχε να τὸν δῆτε από κοντά, θά έχετε μόνον
 σας σχηματίσει μέσα σας τόσο ζωντανά όλα αὐτά —
 και τὴ μορφή του, και τὸ χαμόγελό του, και τὴ φωνή
 του — ώστε, και χωρίς να τὰ έχετε αντικρύσει, να μπο-
 ρῆτε να τὰ νοιώθετε καθαρά και αὐτούσια.

Πόσες φορές έχετε συναντηθῇ μαζί του σ' αὐτῆς
 ἐδῶ τις στήλες! Κάθε φορά ο πρώτος, που έσπευδε σ'
 αὐτῇ τῇ συνάντησι ήταν αὐτός. Και πρώτος αὐτὸς άρ-
 χιζε μαζί σας τὴ συνομιλία — μιὰ συνομιλία, που δεν
 ήταν απλῶς μιὰ φωτεινὴ και χρήσιμη κουβέντα, αλλά
 μιὰ άνώτερη και πλατύτερη πνευματικὴ επικοινωνία,
 μιὰ βαθύτερη ψυχικὴ επαφή.

Δεν έννοῦ μόνο τὸ μορφωτικὸ περιεχόμενό της, τὴν
 παιδαγωγική (στην πὸ πλατεία
 σημασία της λέξεως) αξία της,
 τὴν πειστικώτατη διδακτικὴν Ικα-
 νότητά της. 'Εννοῦ προπάντων τὸ
 ὕψηλὸ πνεῦμα, που άνέδινε τὸν
 Ισχυρὸ παλμό, που τὴν δονούσε, τὴν
 πλατύτατη πνευματικὴ και ήθική
 ἀκτινοβολία της.

Και σεις τὰ νοιώθατε όλα αὐτά
 και τὰ μαζεύατε και τὰ κρατού-
 σατε μέσα σας σὰν μιὰ πολύτιμη
 παρακαταθήκη πνευματικῶν και
 ψυχικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν πορεία
 σας πρός τὴν ἀληθινὴ μόρφωσι και
 τὴ γνήσια έσωτερικὴ καλλιέργεια.

Και να γιατί, και όσοι δεν τὸν
 έχετε αντικρύσει κατὰ πρόσωπο,
 τὸν εἶδατε, και τὸν γνωρίσατε, και
 τὸν νοιώσατε ὡς τὸ βάθος. Τὸ κά-
 θε κείμενο του ήταν και μιὰ γνή-
 σια έκφρασι τῆς ψυχικῆς του μορ-
 φῆς. Κάθε φράσι του κι ένα πιστὸ
 καθρέφτισμα τῆς πνευματικῆς του
 προσωπικότητος.

Και τώρα ακόμα που έλειψε γιὰ
 πάντα, τὸ ξέρω πῶς τὸν έχετε
 μπροστὰ σας και θά τὸν έχετε πάν-
 τα, γιατί τὸ άγνὸ και φωτεινὸ του
 πνεῦμα έχει διαχυθῇ κι έχει μείνει
 μόνιμα μέσα σ' αὐτῆς τις σελίδες,
 κι από τις σελίδες αὐτῆς έχει με-
 ταπηδῆσει μέσα στη σκέψι σας και τὴν φυχή σας και
 τις έχει διαποτίσει ὡς τὸ βάθος σὰν ἀκατάλυτος χυμὸς
 πνευματικῆς ἀλκῆς και ψυχικῆς ἀρετῆς.

Γι' αὐτὸ, αν έρχομαι σήμερα ανάμεσά σας, γιὰ να
 σᾶς μιλήσω γι' αὐτόν, δεν τὸ κάνω γιὰ να σᾶς μετα-
 δώσω, αλλά γιὰ να πάρω από σᾶς αἰσθήματα και σκέ-
 ψεις, και συντονίζοντας και συνταιριάζοντας τα με τὰ
 δικά μου — με τὰ αἰσθήματα και τις σκέψεις κάθε άν-
 θρώπου του πνεύματος και τῆς τέχνης — να πλέξω μ'
 αὐτὰ μαζί σας, στις ίδιες στήλες που τόσο άγά-
 πησε κι έλάμπρυνε, ένα μικρὸ στεφάνι αγάπης και τι-
 μῆς, κάνοντας τὰ αἰσθήματά μας λουλούδια και τις
 σκέψεις μας φύλλα δάφνης.

Ὅλη ή ζωή του υπήρξε μιὰ έντονη κι ἀκατάπαυστη
 πνευματικὴ δημιουργία.

Δεν ήταν παρὰ εἴκοσι μόνο χρονῶν, όταν, με τὸν
 θάνατο του πατέρα του, ανέλαβε, μαζί με τὸν νεώτερο
 ἀδελφὸ του, τὴ διεύθυνσι τῆς εφημερίδος «'Εστία». Και
 από τότε πήρε και κράτησε σταθερά κι ἀδιάκοπα, ὡς
 τις τελευταίες του μέρες, μιὰν από τις πιὸ προχωρημέ-
 νες κι εξέχουσες θέσεις όχι μόνο στὴν 'Ελληνικὴ δη-

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΥΡΟΥ
 (1898 — 1950)

μοσιογραφία, αλλά και στὴν ὅλη πνευματικὴ ζωὴ του
 τόπου μας.

Γεννημένος και μεγαλωμένος μέσα στο πνευματικὸ
 περιβάλλον και στὴν ήθική ατμόσφαιρα του σπιτιοῦ
 του, μορφωμένος γερὰ στὴν 'Αθήνα, στὴ Γερμανία και
 στὴ Γαλλία, είχε όλες τις ψυχικῆς ἀρετῆς και όλα τὰ
 πνευματικὰ εφόδια, γιὰ να προχωρήσῃ γοργά και στα-
 θερά σὲ μιὰν πλατεία και ὕψηλὴ πνευματικὴ δρᾶσι.
 Και προχώρησε με βήματα μεγάλα και δυνατά, με άνε-
 ξάντλητο ψυχικὸ σθένος και φωτεινὸτάτη σκέψι, με
 άγνή διάθεσι και Ισχυρὴ θέλησι, με άκαμπτὴ αποφάσι-
 στικότητα και γενναία αὐτοθυσία.

Και προχώρησε όχι επάνω σ' ένα στενὸ και ξεχω-
 ριστὸ κομμάτι πνευματικῆς ζωῆς, αλλά μέσα σ' ὅλο-
 κληρο τὸν πλατύτατο χῶρο της, σ' ὅλους τούς τομεῖς
 της, ἀποθλέποντας πιστὰ και επίμονα στο βάθος, στὸν
 φωτεινὸν ὀρίζοντα που καθορίζει, αλλά και άνοίγει
 συγχρόνως τὰ ὅρια μιᾶς ἀληθινῆς και πλήρους πνευ-
 ματικῆς ζωῆς.

Δημοσιογράφος, θεατρικὸς συγ-
 γραφεὺς, διηγηματογράφος, Ιστο-
 ρικὸς συγγραφεὺς, αἰσθητικὸς με-
 λετητής, καλλιτεχνικὸς κριτικὸς
 ἀφιέρωσε σ' όλες αὐτῆς τις ἐκδη-
 λώσεις τῆς πνευματικῆς ζωῆς τὴν
 ψυχὴ του και τὴ σκέψι του, με βα-
 θύτατη ἀφοσίωσι κι εὐσυνειδησία,
 με διαυγέστατη στοχαστικότητα
 και κρίσι. Και οἱ επιτεύξεις του ὅ-
 πῃρξαν πάντοτε και σ' ὅλους τούς
 τομεῖς σημαντικώτατες.

Ή δημοσιογραφικὴ του ἐργασία
 έγινε κι έμεινε ένα ὕψηλὸ πρότυπο
 εὐσυνειδησίας και έντιμότητος, θάρ-
 ρους και πίστewς, αντικειμενικότη-
 τος και δικαιοσύνης. 'Από τὰ δύο
 θεατρικά του έργα τὸ ένα — «Στὰ
 ὅπλα ή λεβεντιά» — παίχθηκε με
 πολλὴν επιτυχία. Μιὰ σειρά διηγη-
 μάτων του με τὸν τίτλο «'Ονειρα»
 — τέσσερα διηγήματα γραμμένα
 με βαθειὰ γνώσι και αγάπη τῆς
 'Ελληνικῆς ζωῆς και τῆς 'Ελληνι-
 κῆς Ψυχολογίας, με γνήσια τέχ-
 νη και με λεπτὸ χιόδιμο — βρα-
 βεύθηκαν από τὴν 'Ακαδημία 'Α-
 θηνῶν. Τὰ Ιστορικά του βιβλία —
 σειρά ὀλοκληρῇ από σοβαρῆς και
 θετικές ἐργασίες, βασισμένες πάν-
 τα στὴν έρευνα και στὴ μελέτη — ἀπετέλεσαν πο-
 λυτιμὸτάτη συμβολή στὴ σύγχρονη ἐθνικὴ μας Ι-
 storia. Τὰ έργα του «Δομῆνικος Θεοτοκόπουλος»,
 «Οἱ 'Ελληνες τῆς 'Αναγεννήσεως», «Βησσαρίων ο 'Ελ-
 λην» και άλλα, αναγνωρίσθηκαν γενικῶς ότι δεν ήσαν
 μόνο σοβαρά Ιστορικά μελετήματα, γραμμένα με πλή-
 ρη ἐνημερότητα και βαθειὰ στοχαστικότητα, αλλά ή-
 ταν συγχρόνως και ἀξιόλογα αἰσθητικὰ δοκίμια, πλου-
 τισμένα μ' εξαίρετες λογοτεχνικῆς Ικανότητες.

Και όλα αὐτὰ όχι ὡς ἀκαταστάλακτες ἀναζητή-
 σεις ἐνὸς πνεύματος ανήσυχου, αλλά ὡς σταθερῆς και
 μόνιμης κατακτήσεως ἐνὸς γόνιμου πνευματικοῦ μόχθου.
 Ὅλα τὰ έργα του, σ' ὅλους τούς πνευματικὸς το-
 μεῖς, εἶναι έργα ὀλοκληρωμένα, ἀρτιωμένα, φθασμένα.
 Μοιάζουν με τις ζεστῆς και φωτεινῆς ἀκτίνες μιᾶς κεν-
 τρικής πηγῆς φωτός, που εκπέμπει και μοιράζει απάνω
 και τριγύρω τὴ λάμψι της στο ἴδιο ὕψος και στὴν ἴδια
 έκταση.

Δεν εἶναι βέβαια ανάγκη να καθορίσουμε ποιὰ εἶναι
 ή κεντρικὴ αὐτῇ πηγὴ φωτός, που είχε γιὰ ἐστία της
 τὴν εὐγενικὴ ψυχὴ του. Μᾶς εἶναι τόσο γνώριμο τὸ
 φῶς της, νοιώθουμε τόσο βαθειὰ τὴ θαλπωρὴ της, που

τήν αναγνωρίζουμε άμέσως: ή Έλλάδα μας! Η Έλλάδα μας στή γήϊσια καί πλατειά της έννοια καί ουσία, ή Έλλάδα-Πνεύμα, ή Έλλάδα-Πολιτισμός.

Ἄπ' αὐτῇ τὴν ἄσθυστην κι ἀνεξάντλητη πηγὴ ἀν-
 πλοῦσε τὸ φῶς, τὴ θερμὴν καὶ τὴ δύναμι γιὰ ὅλο τὸ
 πνευματικὸ τοῦ ἔργου, ἅπ' αὐτὴν ἔπαιρνε τὸ χρῶμα, τὸν
 παλμὸ καὶ τὴν πνοή, ποὺ μετέδινε σ' ὅλες τὶς πνευμα-
 τικὲς τοῦ ἐκδηλώσει.

Και οι εκπαιδευσις αὐτὲς δὲν σταματοῦσαν μόνο στὸ χαρτί — στὴν ἐφημερίδα, στὸ βιβλίο — κι οὐτε περιορίζονταν στὸν κύκλο μόνο τῆς πνευματικῆς δημιουργίας. Ξεχειλοῦσαν ἀπὸ τὸ χαρτί κι ἀπλώνονταν γύρω, σὲ μιὰ πλατεία κοινωνικὴ δράσι. Ἔσπαζαν τὰ ὅρια τοῦ κύκλου καὶ γόνιπταν ἔξω, στὴ ζωὴ.

Ἐκτός ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ Νεότητος, ποῦ τοῦ ἦταν ὄχι ἀπλῶς ὁ Πρόεδρος, ἀλλὰ ἡ ἐμπνευστρία ψυχῇ, ἐπρόσφερε ἀκόμα, μὴ τὴν ἴδια πάντα ἀφοσίωσι, δραστηριότητα καὶ αὐτοθυσίᾳ, τίς φωτεινὲς καὶ γόνιμες ὑποσχέσεις τοῦ στοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρο, στοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρυμα, σὲ πολλὰς ἄλλες πνευματικές, κοινωνικὰς καὶ φιλανθρωπικὰς ὁργανώσεις.

Καί ἦταν τόση ἡ προθυμία του καὶ ἡ χαρά του νὰ μεταδίδῃ στοὺς ἄλλους, ὅτι αὐτὸς εἶχε κατακτήσει κι ἀφομοιώσει μέσα του μὲ τὴ μελέτη καὶ τὴν κρίσι του, μὲ τὸν πνευματικὸ του μόχθο, ὥστε δὲν κουραζόταν νὰ χαρίζῃ γύρω του ἀφειδώλευτα, καὶ μὲ τὴ συνεργασία του σὲ διάφορα περιοδικὰ, καὶ μὲ διαλέξεις — θαυμαστὰ ἀποστάγματα ψυχῆς καὶ σκέψεως — τὴν πολύτιμη πνευματικὴ προσφορά του.

Δέν ξεχνοῦσε ἀκόμα καὶ τὴν πατρίδα τῆς καταγωγῆς του, τὴν Κύπρο, ποῦ τῆς χάριζε πάντα τὴν πύθμεν τῆς ἀγάπης καὶ τὸ πῶς ζωορ ἑνδιαφέρον. Μὲ δὴ τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς του στάθηκε δίπλα στὸν ἀγωνιζόμενο γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου καὶ τοῦ πρόσφερε πιστὰ καὶ σταθερά μὲ τὰ ἄρθρα του τὰ σημεῖωμά του, τὰ ἱστορικά του μελετήματα, τὰ γνῶμες καὶ τὶς συμβουλές του — θαρραλέες καὶ ἀκαμπτὸς μαχητῆς καὶ σ' αὐτὸν τὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα — τὴν πῶς σοφάρη, θετική καὶ πολὺτιμη συμβολή.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Κύπρος, παίρνοντας ξεχωριστὴ θέα
στὸ Πανελλήνιο πένθος κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας
του, τὴν εἶδε μὲ τὸ λάβαρο τῆς Ἐθνάρχιας τῆς τοῦ σεμνοῦ
φέρετρο, δείχνοντας μὲ τὸ συμβολικὸ αὐτὸ ἀγκά-
λιασμα τῆς στοργῆς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς στοῦ δια-
λεχτοῦ τῆς παιδείας, καὶ τὸν πόνο τῆς γιὰ τὴν μεγάλῃ
ἀπώλεια, ποῦ τῆς ἔφερε ὁ πρόωρος κι ἄδικος θάνατος
του. Καὶ καθὼς, κάτω ἀπὸ τὴς δάφνης καὶ τὰ λαουλοῦ
δια τῶν στεφάνων ποῦ σκέπαζαν τὸ φέρετρο, προβάλλει
ἡ χρυσὴ ἐπιγραφή τοῦ Ἐθνάρχικοῦ λαδάρου «Ἐνωσις
καὶ μόνον Ἐνωσις», νόμιζε κανεὶς ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἐκεῖ
ἦταν ἡ ἀπὴν ὁλίκη ἔκφρασι μιᾶς μυστικῆς φωτὴς
ποῦ, καὶ μέσα σ' αὐτὴν ἀκόμα τὴν ἱερὴ σιωπὴ τοῦ θα-
νάτου, εἶχε ἀναδυθῇ, ἀποκρυσταλλωμένης στοῦ λαμπεροῦ
γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς, ἀπὸ τὰ ἴδια ἐκεῖνα στήθη
ποῦ τόσο τὰ εἶχε δονήσει καὶ φλογίσει στὴ ζωή.

* * *

Τέτοιες ήταν οι άκτινες, που εκπέμπονταν από τον φλογερόν ήλιο της ψυχής του και της σκέψώς του. Και καθώς εξέφθαναν κι έκτοξεύονταν από την κεντρική αυτή πηγή φωτός, που συμπύκνωνε τις ουσιαστικώτερες

Έρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Φωτεινής - Καστοριάς πλέκουν μάλ-
λινα διὰ τὸν στρατόν.
Juniors of Fotiai School knit woollen for the army

και γνησιώτερες ηθικές δυνάμεις της Φυλής μας, ξρι-
χαναν δυνατά το φως τους ως το βάθος μακρυά, πάνω
στον ωραίο και δύσκολο δρόμο μιᾶς ἀληθινῆς — πνευ-
ματικῆς και ηθικῆς — ἀναγεννήσεως.

Αν θελήσουμε να δούμε από πιο κοντά τις ακτίνες αυτές, για να αναζητήσουμε τη φωτεινή τους ουσία, θα ξεχωρίσουμε:

Τὴ βαθύτατη πίστι του στὶς ἀκατάλυτες Χριστιανικὲς ἀρχές.

Τὴν ἀπέραντη ἀφοσίωσί του στ' ἀθάνατα ἰδανικά του Ἐλληνισμοῦ — στίς πανάρχαιες παραδόσεις του, στίς αἰώνιες πνευματικές του κατακτήσεις, σὴν ὕψη- λην ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολή του.

Τὴν σταθερὴν καὶ ἀνεξάντλητὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ γιὰ τὴν
ἱστορικὴ πορεία καὶ τὸ μέλλον τοῦ "Ἐθνους μας.

Τὴν ἐκλεκτὴ ποιότητα τοῦ χαρακτήρος του, ποὺ ἐκδηλωνόταν μὲ τὴν ἀδέκαστη ἐντιμότητα, τὴν ἄκρατη ἀνιδιοτέλεια, τὴν σπάνια μετριοφροσύνη, τὴν ἀδίστακτη αὐτοθυσία.

Τὴν καθαρὴν φωτεινότητα καὶ τὴ ρωμαλέα σύνθεσιν τοῦ πνεύματός του, προκισμένου καὶ πλουτισμένου μετὰ τὴν πρὸ ἰσχυρῆς ἔμφυτης ἀρετῆς καὶ μετὰ τὰ πρὸ γόνιμα ἀποκτήματα μελέτης καὶ γνώσεως.

Τὴ γενναία, τὴν ἥρωϊκὴ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, μα-
χητικότητα τοῦ — τὸ ἀκατάβλητο θάρρος τοῦ, τὴν
πανίσχυρη θέλησί τοῦ, τὸ ἀλύγιστο σθένος τοῦ.

Κι ἐνῶ, ἀκαμπτος καὶ σταθερός, ἀγωνιζόταν μὲ μὴν τέτοια μαχητικότητα, δὲν ἔχανε ποτὲ τὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴν ἰσορροπία του, διότι ὅλη αὐτὴ ἡ μαχητικότητα εἶχε τὸ πῶ γερὸ καὶ στερεὸ ὑπόστρωμα: τὴν ἔμφυτη καὶ γνήσια ἐγγύeneia του — ἐγγύeneia ὅχι μόνο στὴν ἐπιλογὴν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν θεμάτων, ἀλλὰ καὶ στὴν ἔκφρασι καὶ στὴ μορφή, ὅχι μόνο στὶς ἰδέες καὶ στὰ αἰσθήματα, ἀλλὰ καὶ στὸ ὕφος καὶ σ' αὐτὴν ἀκόμα τὴ γλῶσσα.

Ευγένεια και μαχητικότητα μαζί. Συνδυασμός σπάνιος και πολύτιμος. Πάντα υπάρχει ο κίνδυνος — προπάντων στη δημοσιογραφία και στην κριτική — η ευγένεια να οδηγήσει σε χαλαρότητα κρίσεως και ελαστικότητα συνειδήσεως, σε ταπεινές υποχωρήσεις και συμβιβασμούς. Και είναι βέβαια αυτόνοτο πόσο αυτό είναι επικίνδυνο και βλαβερό στην άσκηση των υψηλών πνευματικών καθηκόντων.

Ο κίνδυνος αυτός δὲν ὑπῆρξε στὴ δική του περίπτωση. Κατωὰ ἑλαστικότητας, κανένας συυβιβασμός. Μόνο ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιο, μόνο ἡ ἐξυπηρέτησι τοῦ νόηλου σκοποῦ. Ἡ εὐγενική του εὐαισθησία ἦταν ἡ ἴδια: καὶ στὴν ὑποστήριξι τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ στὴν καταπολέμεισι τοῦ κακοῦ.

Ἦταν συγχρόνως ἕνας ἀγνός κι ἐνθουσιώδης ἰδεολόγος καὶ ἕνας ἀλύμιστος καὶ σθεναρὸς μαχητής. Ἦταν μὲ λίγες λέξεις: ἕνας γνήσιος πνευματικὸς ἀνθρώπος. Κράτι περισσότερο καὶ μεγαλύτερο ἀκόμη: ἕνας "Α ν θ ρ ὡ π ο ς.

Καί τ' ἡνοῦα του; Ἐθεώησα πεοιπτόν, ὅπως εἶδα-
τε, νὰ τὸ ἀνσέωα μένι τῆς σιγιυῆς. Γιατὶ εἶμαι βέ-
θαος πὼς ἀπὸ τὴν πρῶτη κῖλας νοσιμῇ τοῦ σημειώ-
ματος αὐτοῦ τὸ ἔγχετε διαρκῶς στὰ εἰλή σας καὶ στὴν
καρδιά σας. Καὶ θὰ τὸ ἔγχετε πάντα, νοσιμῶς βαθυ-
τατα, ἀνεξάλειπτα καὶ παντοτεπὰ στὴ σκέψη σας καὶ
στὴν ψυχὴ σας: ΑΧΙΛΛΕΥΣ Α. ΚΥΡΟΥ.

Ἐρυθροσταυρίται 2ου Δημ. Σχολ. Πτολεμαΐδος εἰς τὸν
σχολ. κήπον.
Junios of 2nd School Ptolemais at their garden.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς πρώτης σειράς τῶν καθισμάτων τοῦ Διουνισακοῦ θεάτρον ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ὑπάρχει ἀκόμη καὶ σήμερον τὸ μεγαλύτερον περὶ μαρμάρων κάθισμα τοῦ ἱερέως τοῦ Διούσου τοῦ Ἑλευθερέως. Ἡ παρουσία τοῦ ἱερέως εἰς τὸ θέατρον ἐξήμαινον ὅτι ἡ τραγωδία εἶχεν ἐπισήμως ἀναγνωρισθῇ ὡς μέρος τῆς δημοσίας λατρείας τοῦ Διούσου, αὐτὸς δ' εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ πολιτεία εἶχεν ἀναλάβει τὴν ὀργάνωσιν τῶν παραστάσεων καὶ τὴν εὐθύνην διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν τραγωδιῶν.

ῥηχοῦντων τῶν τραγωιδῶν.
 Ἄπὸ τὰς 9 - 13 τοῦ μηνὸς Ἑλλαφοβουλῶνος (Μάρτιος - Ἀπρίλιος) ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἐώρταζε μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ μεγάλα Διονύσια, τὰ ἐν ἄστει. Αἱ τρεῖς, τελευτᾶται ἡμέραι τῶν ἐορτῶν αὐτῶν ἀφιερῶντο εἰς τὰς μεγάλας θεατρικὰς παραστάσεις τῶν τραγωιδῶν, κατὰ τὰς ὁποίας διηγωνίζοντο περὶ τοῦ βραβεῖου οἱ χορηγοὶ τῶν τριῶν ἀριστῶν ποιητῶν τῆς πόλεως. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς λοιπὸν εἶχομεν τρεῖς ἡμέρας παραστάσεων (11 - 13 Ἑλλαφοβουλῶνος), κατὰ τὰς ὁποίας διηγωνίζοντο τρεῖς ποιηταί, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀνεβίβαζε τρεῖς τραγῳδίας δηλαδὴ μίαν τριλογίαν, ἀπενέμοντο δὲ καὶ τρία βραβεῖα, πρῶτον, δεῦτερον καὶ τρίτον.

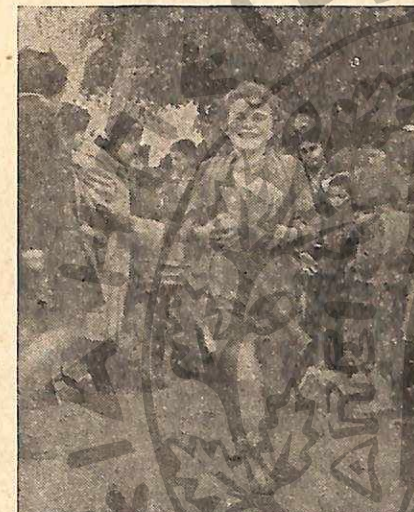
Μεταξύ τῶν ἐπιθυμούντων νά δια-
γωνασθοῦν ποιητῶν ὁ ἐπὶ **ὄνυμος**
Ἀρχων προέκρινε τοὺς τρεῖς καλυ-
τέρους, ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ ἔρ-
γα δὲν ἀντιτίθεντο πρὸς τὰ ἥθη καὶ
τὰς δοξασίας τῆς Ἰθυστοῦσης τάξεως
τῆς Ἀθηναίης κοινωνίας. Ἐφ' ὅσον
ὁ Ἀρχων προέκρινε τὸν ποιητὴν καὶ
ἐνέκρινε τὰ πρὸς παράστασιν ἔργα
του, ὥριζε τὸν διὰ τὸν ποιητὴν τοῦ-
τον **χορηγὸν** ἐκ τοῦ καταλόγου
τῶν γνησίων Ἀθηναίων πολιτῶν τῆς
πλουσιωτέρας τάξεως. Ὁ χορηγὸς ἐ-
πλέγετο τὴν τιμητικὴν ἐντολὴν νὰ κα-
ταθάλλῃ ἐξ ἰδίων τὰς μεγάλας δαπάν-
ας, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦντο διὰ τὰ προ-
ετοιμασθῶν τὰ ἔργα πρὸς παράστα-
σιν, δηλαδὴ τὰ ἔξοδα ἀσκήσεως καὶ
ἐμφανίσεως τοῦ χοροῦ, τῶν ἡθοποιῶν
κλπ. Ἡ **χορηγία**, ὅπως ἐκαλεῖτο
ἡ ἀνάληψις αὐτῆς τῆς δαπάνης, δὲν
ἔθεωρεῖτο ὡς οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνσις
ἐξ ὑποχρεώσεως ἀναλαβανομένη,
ἀλλὰ ὡς ἑξαιρετικὴν τιμητικὴν διά-
κρισιν, ἡ ὁποία ἀπενέμετο μόνον εἰς
τοὺς εὐγενεῖς Ἀθηναίους πολίτας καὶ
μόνον πολὺ βραδυτέρον ἐπετράπη τὸ
δικαίωμα τῆς χορηγίας καὶ εἰς με-
τωίκους. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναβιβαστικῆς
τῶν τραγωδιῶν ἐνὸς ποιητοῦ ἐπὶ σκη-
νῆς ἡδύνατο νὰ ἀνέρχωνται εἰς τρεῖς
χιλιάδας Ἀττικὰς δραχμὰς, τὸ πο-
σὸν δὲ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης εἴ-
τε ὠρίζετο ὑπὸ τοῦ Ἀρχontos εἴτε
ἀφίνετο ἐλεύθερον εἰς τὴν διάθεσιν
τοῦ χορηγοῦ. Τὸ νὰ ἀποποιηθῇ εἰς
Ἀθηναίος πολίτης τὴν χορηγίαν, νὰ
ἀρνηθῇ δηλαδὴ νὰ καταθάλλῃ τὰ ἔξο-
δα πρὸς παράστασιν τῆς τριλογίας
τοῦ ποιητοῦ τὸν ὅποιον ὥριζε δι' αὐ-
τὸν ὁ ἐπὶ **ὄνυμος** Ἀρχων, ἔθεωρεῖτο

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ἀτίμως διὰ τὸν ἀρνούμενον. Οἱ εὐ-
γενεῖς πολῖται τῆς εὐρώστου οἰκονο-
μικῆς τάξεως ὄχι μόνον ἀνελάμβανον
εὐχαρίστως τὴν χορηγίαν, ἀλλὰ καὶ
ἐφιλοτιμοῦντο νὰ μὴ φεισθοῦν κατὰ
μιάς δαπάνης προκειμένου νὰ δηργή-
σουν τὸν ποιητὴν τῶν εἰς τὴν νίκην.
Δι' αὐτὸ καὶ ἡ τιμὴ τῆς νίκης ἀνῆλθε
κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τοὺς χορη-
γούς. Ὁ χορηγὸς τοῦ ὁποῦο εὐπο-
ρήτης ἐπετύγχανε τὴν πρώτην νίκην
ἐλάμβανεν ὡς βραβεῖον τὸν χορη-
γικὸν Τρίποδα, ἐπὶ τοῦ ὁποῦο
ποιοὺ ἐκράσσετο τὸ ὄνομα τοῦ χορη-
γοῦ, τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς εἰς τὴν ὁ-
ποίαν ἀνῆκε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ποιη-
τοῦ. Κάτωθι τῆς Ἀκροπόλεως ὑπάρ-
χει ἡ ὁδὸς Τρίποδων, κατὰ μί-
κρον τῆς ὁποίας ἐπὶ καλλιτεχνικῶν βρά-
θρων ἦσαν ἱδρυμένοι κατὰ τὴν ἀν-
ταίχιστον οἱ χορηγικοὶ τρίποδες τῶν
νικητῶν, σώζεται δὲ ἀκόμη σήμερον
τὸ χορηγικὸν μνημεῖον τοῦ Λυσικρά-
τους, τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς ὀνομάζει κα-
κῶς «φανάρι τοῦ Διογέους».

Ἡ κρίσις περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἀνι-
στέται εἰς ἓν συμβούλιον ἐκ δέκα
κρίτων, οἱ ποῖοι ἐξελέγοντο
τῶν διαφόρων φυλῶν τοῦ ἔθνους Ἀ-
θηναίων. Ἡ ἀπονομή τέλους τοῦ πρώ-
του, δευτέρου καὶ τρίτου βραβείου ἐ-
γένετο ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ πέντε κρι-
τῶν, οἱ ποῖοι ἐλαμβάνοντο διὰ κλη-

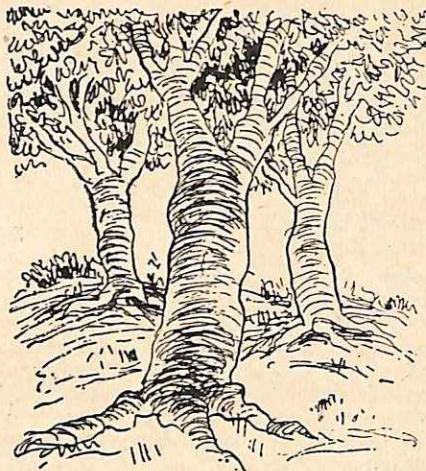
Ἐρυθροσταυρίται τοῦ Προτύπου τῆς Παι-
δαγωγικῆς Ακαδημίας Ἀλεξανδρουπόλεως
διανέμουν δῶρα καὶ φρούτα εἰς συμμοριό-
πληκτα παιδιά τοῦ χωρίου Νίψα - Ἀλε-
ξανδρουπόλεως, κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν
Χριστουγέννων.

Juniors of the Model Primary School
 of the Pedagogical Academy Alexandrou-
 polis, distributed gifts to the refugee
 children in Nipssa, Alexandroupolis,

ρώσεως ἀπὸ τὸ συμβούλιον τῶν δέκα. Ὁ περιπλοκος τρόπος τῆς καταρτίσεως τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ πανηγυρικός ὄρκος ὁ ὁποῖος ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς κριτὰς ἀποδεικνύουν τὴν ἐξακριβητικὴν φροντίδα ἣ ὅποια κατεβάλλετο διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς δικαίας καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως. Οἱ κριταὶ ὤφειλον νὰ μὴ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκδηλώσεις τῶν θεατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκον

το γυναῖκες, παιδιὰ καὶ σκλάβοι ἀ-
κόμη, δηλαδὴ κοινὸν εἰς τὸ σύνολον
τοῦ ὁποῖου δὲν ἤδυνάτο νὰ ἀποδοθῇ
εὐθυμοσία. Οἱ Κριταί, ξένοι πρὸς τὰς
ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνευθύνου κοινοῦ ὡ-
φειλον νὰ στηρίζουν τὴν κρίσιν των
εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ποιότητα τοῦ
ἔργου. Πολλὰκις ὁμως αἱ ἐνθου-
σιῶδεις ἐκδηλώσεις τῶν θεατῶν
δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραβλεποῦν.
Ὅταν τὸ ἔτος 468 π. Χ. ἐπετρά-
πη εἰς τὸν Σοφοκλέα, ὁ ὁποῖος
δὲν ἦτο ἀκόμη τότε τριάντα ἔτων, νὰ
ἀναβιβάσῃ ἐπὶ σκηνῆς τὸν τριλογίαν
τοῦ «Τριπτόλεμος» καὶ νὰ συναγωνι-
σθῇ πρὸς τὸν ἔνδοξον Αἰσχύλον, αἱ
ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ
νεαροῦ ποιητοῦ ἦσαν τόσοι μεγάλοι,
ὥστε ὁ Ἄρχων ἠναγκάσθη νὰ ἀφαι-
ρέσῃ τὴν ἐντολὴν τῆς κρίσεως ἀπὸ
τῶν ἐκλεγέντας κριτὰς καὶ νὰ ἀνα-
θέσῃ ταύτην εἰς τὸ σῶμα τῶν εἰς τὸ
θέατρον παρισταμένων δέκα στρατη-
γῶν, οἵτινες μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Κί-
μωνα εἶχον ἐπιστρέψει τότε νικητὰς.
Ἦσαν βεβαίως καὶ οἱ τοὶ ἐκπρόσω-
ποι τῶν Ἀθηναϊκῶν φυλῶν καὶ μάλι-
στα οἱ ὑψηλότεροι πάντων ἱστάμενοι
καὶ κατὰ ταῦτα οἱ ὀλιγώτερον ὑπο-
κείμενοι εἰς τὴν πείσιν τοῦ πλήθους.
Ὁ Κίμων ἂν καὶ ἦτο προσωπικὸς φί-
λος τοῦ Αἰσχύλου ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς
βραβεύσεως τοῦ ἔργου τοῦ νεαροῦ
Σοφοκλέους.

Ἡ ἐπιτυχία ἐνὸς ἔργου ἐξηρτάτο κατὰ μέγιστον ποσοστὸν ἐκ τῆς καλῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ. Μέγα μέρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀνελάμβανεν ὁ χορὸς τοῦ ὁποίου ἦτο ἐπιθεβλημένη ἀρτία συγκρότησις καὶ ἐξαιρετικὴ ἀσκήσις. Ἀκόμη μεγαλύτερα ἦτο ἡ συμβολὴ τῶν ἡθοποιῶν ἢ ὑποκριτῶν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρώτου ὑποκριτοῦ ἢ πρωταγωνιστοῦ ἦτο ἔργον τοῦ ποιητοῦ, ὁ πρωταγωνιστὴς δὲ οὗτος ὑπεδέκρινε τὸν δεύτερον καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν. Πολλὰκις μετεῖχε ὡς ὑποκριτὴς αὐτὸς ὁ ποιητὴς καὶ μάλιστα εἰς τὴν παλαιότεραν ἐποχὴν, ὅτε ὑπῆρχεν εἰς μόνον ὑποκριτὴς. Οἱ ὑποκριταὶ ἡμεῖς οὖν ὑπὸ τῆς πολιτείας. Ὁ ποιητὴς ἐφρόντιζε νὰ ἀνευρίσκῃ ὑποκριτὰς ἱκανοὺς νὰ ἐκφράσουν διὰ τῆς τέχνης των ἦθος καὶ πάθος, οἱ ὑποκριταὶ δὲ πάλιν ἐφρόντιζαν νὰ προσλαμβάνωνται ὑπὸ ποιητῶν οἱ ὅποιοι ἐγνώριζαν νὰ ἐκφράζουν διὰ τῆς τέχνης των τὴν ζωὴν, ποιητὰς, ὅπως ἐλέγετο τότε, ὄχι ἀναγνωστικούς, ἀλλὰ ἀγωνιστικούς.

ΛΟΙΔΟΡΙΑ

ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΔΕΝΤΡΟ

ται σαν αλήτης μέσα στους άλλους δρυόλογους, δίχως να μπορέσει να στεριώσει κι αυτός, κάπου και να στήσει δική του πολιτεία. Περιπλανώμενος Ιουδαίος κι ανηπρόκοπος α-τσίγγανος είναι κι αυτός, όπως όλοι αυτοί που βρήκαν στην καταδίκη και στη Σταύρωση του Ιησού Χριστού.

Για τουτό και όλα τα κλαριά του λόγου τον περιφρόνησαν τον Τσέρο και τον λοιδορήσανε. Τον είπαν Λοιδορία κι έτσι τον κράζουν ως τα σήμερα.

Μετάνιωσε σαν τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, που πήγε και κρεμάστηκε, και ο Τσέρος για το κακό που είχε κάνει. Μά το κακό που γίνεται μία φορά δεν ξεγίνεται με κανέναν τρόπο κι η συχώρεση δε σβύνει την πράξη.

Βρήκε ωστόσο τρόπο ο Τσέρος για να δείξει τη μετάνοια του. Λίγον καιρό ύστερα από τη Σταύρωση χτιζόταν κάποιο σπίτι πάνω στο λόφο του Γολγοθά. Οι χτίστες βρήκαν το ξύλο του Σταυρού πεταμένο και το έπλησαν για να το βάλουν φυλοδεσιά. Τό μέτρησαν και είδαν πως έρχόταν ίσα - ίσα. "Όταν όμως το έβαλαν στον τοίχο, είδαν πως έρχότανε λειψό. Παραξευμένοι οι χτίστες ξαναμέτρησαν, εν τάξει. Τό βάζουν στον τοίχο, λειψό. Τότε θυμήθηκαν πως αυτό ήταν το ξύλο που σταυρώθηκε ο Χριστός και το πέταξαν μακριά με φρίκη, φωνάζοντας:

— «Ω! ξύλο τρισκατάρατο!...».

Αιώνες πέρασαν, το ξύλο πεταμένο στη γη, παραχώθηκε βαθιά με χώματα και με σκουπίδια. Μά σε εκείνο το μέρος που κοίτονταν θαμμένο φύτρωναν άφθονα βασιλικά, που μοσκοβολούσαν μεθυστικά, σά να ήθελαν με την ευωδία τους να τιμήσουν τον τόπο που βαθιότα στα σπλάχνα του βρίσκονταν θαμμένο εκείνο το ξύλο. "Οδηγημένη από αυτό το περίεργο περιστατικό ή "Αγία "Ελένη, ανακάλυψε με ανασκαφή τον τίμιο Σταυρό που είχε γίνει από τον κορμό του προδότη του Τσέρου. Τό δέντρο είχε εξαγνιστή με τη μετάνοια. Μά η συχώρεση δεν του έδωσε πίσω την αξία του και την τιμή του. "Εμεινε καταραμένο δεντρί ο Τσέρος στα μάτια όλου του κόσμου ως τα σήμερα.

Αυτά πιστεύει ο έλληνοκός λαός για τον Τσέρο, εξ αιτίας της κακής ποιότητας που έχει το ξύλο του. Και ή ποίηση, που πολλές φορές είναι ή έκφραση της λαϊκής φαντασίας, έστι-χούρησε το θρόλο του Τσέρου, που όπως είπαμε ακούει και στο παράνομα Λοιδορία, (στίχοι του Δροσίνη)

Σ' όποιο δεντρί κι αν άπλωναν έρράγιζαν οι κλώνοι έσχιζονταν έσπουσαν. Μά για το Πλάστου το Σταυρό σκύφτει και δίνει μόνη τά δικά της τά κλαριά ή προδότρα Λοιδορία.

"Όμως αυτή ή κατηγορία σε βάρος του δύστυχου του Τσέρου, είναι άδικη. Τό ξύλο του Σταυρού, δεν έγινε από τσερόξυλο. "Εγινε, κατά την εκκλησιαστική παράδοση, από τριών ειδών ξύλα, από ξύλο Πεύκου, από ξύλο Κέδρου και από ξύλο Κυπαρισσιού. "Όμως κι αυτά τα δέντρα είναι άνευθυνα για τό έγκλημα του Γολγοθά.

"Αν τά άκακα δέντρα ήταν δυνα-τόν να έχουν θέληση δική τους κι αν ήταν στο χέρι τους ν' άρνηθούν την ξυλική τους, κανένα ανάμεσα στ' άναρίθμητα είδη δέντρων δεν θα βρισκόταν ποτέ, να μιμηθή την πράξη του Ιούδα.

ΠΑΝΟΣ ΓΡΙΣΠΟΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

"Εχω τη γνώμη ότι ο άνθρωπος, που έχει ως σκοπό της ζωής του να επιδιώκει μόνο ό,τι σχετίζεται με το άτομικόν του συμφέρον, χάνει κάθε τι που μπορεί να τον κάνει να νοιώσει πραγματική ευτυχία.

"Η ευτυχία δεν κερδίζεται με αυτό τον τρόπο. Την ευτυχία την αποκτούμε άκριβώς όταν δεν την επιδιώκουμε για τον έαυτό μας.

Την αποκτούμε καλλίτερα φροντίζοντας για τους άλλους, προσφέροντας κάτι από τον έαυτό μας γι αυτούς.

Γι αυτό και ή παλιά παροιμία μας λέει. «Είναι καλλίτερα να δίνης παρά να παίρνης». "Αλλά να δίνης κανείς πρόθυμα και από ά-γάπη πραγματική.

Είναι εύκολο να δώσης ένα έκατοστάρικο στο ζητιάνο, που συναντάς στο δρόμο, μάλλον είναι πιο εύκολο αυτό από το να περάσης χωρίς να δώκης τίποτε.

Τη χειρονομία όμως αυτή να την κάνης όχι από οίκτο προς την δυστυχία αλλά από την έπιθυμία και με τη σκέψη να προσφέρης.

"Η φιλανθρωπία και ο άλτρουϊσμός μας κάνουν να νοιώσουμε την πιο μεγάλη ευτυχία που μπορεί να βρή κανείς στη ζωή.

Δεν είμαι της γνώμης πως ο άνθρωπος πρέπει μόνο να δίνη στη ζωή και να μην παίρνη ποτέ. "Αλλά το δεύτερο πρέπει να έρχεται στη σκέψη μας άφου εκπληρωθή το πρώτο.

Dorothy Palmer
Nashua Chapter
Amer. J. R. C. Journal

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Η ΟΥΛΙΤΙΣ

ΣΤΕΛ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Καθηγητού Πανεπιστημίου "Αθηνών

Μία πολύ συνηθισμένη άρρώστεια του στόματος, από εκείνες, που κάνουν μεγάλες καταστροφές στα δόντια, είναι ή ούλιτις.

"Όταν λέμε ούλιτιδα, έννοούμε τη φλόγωση των ούλων, που καλύπτουν την έξωτερική επιφάνεια των σιαγόνων και προχωρούν έως μέσα στο φατνίο, για να συγκρατήσουν εκεί τα δόντια και να τα στηρίξουν. "Όταν τα ούλα είναι σε ύγιεινή κατάσταση καλή, έχουν χρώμα ρόδινο. "Όταν όμως άρρωσταίνονται για διάφορες αίτιες, άδυνατίζουν ή φουσκώνουν, γίνονται κοντά στον αυχένα των δοντιών πολύ κόκκινα, ξεματώνουν με την ελαχίστη άφορμή, π. χ. την ώρα, που καθαρίζομε τα δόντια με τη βούρτσα, ή βγάζουν πυόν, όταν πιέσωμε τον αυχένα των δοντιών.

Με τον καιρό τα ούλα φθείρονται και ξεσκεπάζουν τις ρίζες των δοντιών, μάλλον των μπροστινών κάτω δοντιών. Τα δόντια τότε αρχίζουν να κουνιούνται και να πέφτουν, ή να παθαίνουν τερηδόνα, μάλλον κοντά στον αυχένα ή στην ξεσκεπασμένη ρίζα.

"Από τα μηχανικά αίτια, που κυρίως παράγουν την ούλιτιδα, αναφέρουμε την τρυγία, δηλαδή την πέτρα, που σχηματίζεται κυρίως γύρω στις ρίζες των δοντιών. "Επειτα είναι και τα στραβά και άνώμαλα δόντια, που δεν είναι εύκολο να καθαρίζονται με τη βούρτσα. Μά την ούλιτιδα παράγουν και μερικές γενικές άρρώστειες, όπως είναι ή φυματίασι, ο άρθριτισμός, ή έλονοσία, ή έλλειψη βιταμινών κλπ.

Και μερικά φάρμακα, που παίρνει κανείς για κάποιες χρόνιες άρρώστειες, κι αυτά, καθώς βγαίνουν στο στόμα με το σάλιο, μπορούν να προκαλέσουν ούλιτιδα.

"Αλλά και μέσα στο στόμα ζούν πολλά μικρόβια, όπως είναι π. χ. ή δοντική σπειροχαίτη κλπ., που όταν τ' αφήνωμε να πολλαπλασιάζονται με την άμέλειά μας, φέρνουν φλόγωση στα ούλα.

"Η ούλιτις και ή τρυγία δημιουργούν μία σπητικότητα στο στόμα, που είναι πολλές φορές σοβαρή, μάλλον στα παιδιά. Γιατί ο οργανισμός των παιδιών, που βρίσκεται στην ανάπτυξη του, με την ούλιτιδα άντιμετωπίζει επικίνδυνα στοιχεία για την υγεία του, που του προκαλούν τοπικές και γενικές βλάβες. Οι μολυσματικοί παράγοντες από τα ούλα μπαίνουν στον οργανισμό, καταλαμβάνουν τους άδένες και από κεί προσβάλλουν όλο το σώμα και γίνονται πρόξενοι διαφόρων νοσηρών καταστάσεων, καθώς διαχύνονται με την κυκλοφορία του αίματος.

Είναι μεγάλη ανάγκη να προλαβαίνεται ή ούλιτις, για να προλαβαίνονται και οι καταστροφές της. Τό στόμα και τα δόντια να είναι πάντα καθαρά. Και αν παρατηρηθή καμιά φορά ξεμάτωμα των ούλων, άμέσως να συμβουλευέται, εκείνος που πάσχει, τον δοντιάτρο. "Η ούλιτις, όταν είναι στην αρχή της, θεραπεύεται.

"Αμερικανοί Έρρυθροσταυρίται έτοιμάζουν λεύκωμα. Juniors of Matoaca Laboratory School, Petersburg, preparing their correspondence album.

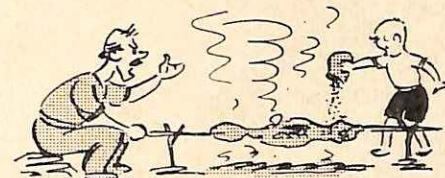
ΤΟ ΛΑΜΠΡΙΑΤΙΚΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΤΑΚΗ

"Υπό ΑΝ. ΒΩ.

"Ο Τάκης διάλεξε όκτώ αυγά, τα πιο μεγάλα, έλπίζοντας ότι μ' αυτά θα σπάση όλα τ' άλλα.

"Αλλά στο ψήσιμο του άρνιου όλο βοήθειες δίνει κι όσο πιπέρι είχαν εκεί πάνω στ' άρνι το χύνει..

Και ή μαμά του ξεφωνά:

— Δεν είν' αυτή δουλειά σου.

"Άσε τ' άρνι μας να ψηθή

και κάθησε στ' αυγά σου.

Και πάφ... ο Τάκης στη στιγμή στ' αυγά του κάθησε μ' όρμη!

Μά ναίαι άρρά τυχάνει και γίνηκε όλόκληρος... ... σά σούπα αύγοκομμένη!

Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΗ

»Νησιά του Αιγαίου πανένδοξα, λαμποκοπάτε αιώνια,
Σάν ένας ώκεάνειος, χρυσός άσπερισμός.
'Ακόμα απ' τ'α πανάρχαια, τ'α μυθικά σας χρόνια,
Σ'ας ύψωσε μεσουρανίς του κόσμου ο θαυμασμός.
"Ολα μαζί δοξάσατε τη μάννα μας 'Ελλάδα
Μένα μεγάλο σας ποιητή, τεχνίτη σας σοφό,
Χίο, Πάρο, Λέσβο τη σεμνή γεννήσατε Τριάδα,
Τάστρα, που λέγονται "Ομηρος, 'Αρχίλοχος, Σαπφώ!"

"Εχετε ταξιδέψει ποτέ στα Αιγαιοπελαγίτικα νησιά μας; "Εχετε πάει στη Δήλο ή την Τήνο, τη Σύρο ή τη Μύκονο, την Πάρο ή τη Νάξο, την "Ανδρο, την Τζιά, τη Σέριφο, τη Σαντορίνη, τα Θεομιά ή την κοντινή Σαλαμίνα, για να μη συμπεριλάβω και τ' άλλα νησιά που ξεφυτρώνουν άμέτρητα πάνω στη γαλάζια επιδερμίδα του Αιγαίου;

"Αν δεν έχετε ταξιδέψει σε κανένα από τα νησιά αυτά φροντίστε να ταξιδέψετε σε όποιο μπορείτε. Θά θαυμάσετε τη Σύρο ή τη Μύκονο φωτολουσμένη θά δητε τη γραφικότητα της Πάρου με τους άνεμομύλους της και την "Εκατονταπυλιανή της, το εσωτερικό της "Ανδρου, την αγριάδα της Σαντορίνης με το ήφαισείο της, την αρχαιοπρεπή μεγαλοπρέπεια της Δήλου και τόσα άλλα. Θά θαμπωθήτε βλέποντας τις όμορφες ακρογιαλιές των Αιγαιοπελαγίτικων νησιών και τις όνειρώδεις σιλουέτες των, που ξεπροβάλλουν σαν περούζες μέσα από το γαλάζιο χρώμα του Αιγαίου λουσμένες με το άφθονο χρυσάφι που τόσο σπάταλα χαρίζουν οι πρώτες ακτίνες του καλοκαιριάτικου ήλιου.

"Υπάρχει ένας ωραίος μύθος για τη δημιουργία των νησιών αυτών που λέγονται νησιά του Αιγαίου πελάγους. Λένε πως ο Θεός, όταν τελείωσε το έργο της δημιουργίας του κόσμου στάθηκε στην έκρη ημέρα να το θαυμάσει, τόσο δε μαγεύτηκε από την τελειότητα του έργου του ώστε ο πάνσοφος έγέλασε. Τότε τα χερουβείμ φύσηξαν κάποια άρμονία στα βουκίνα τους, τα σεραφείμ συνάδεδαν με ύμνους την άρμονία εκείνη και όλη η πλάση δέχθηκε τη θεϊκή και ούράνια μελωδία. Τό φως του ήλιου έλουσε όλη τη γη, η θάλασσα κόπασε για ν' ακούσει τον χερουβικό ύμνο τ' αγρίμια του λόγγου σταθήκαν με ύψωμένα τ' αυτιά για ν' ακούσουν το «χαίρε» του Πλάστου των και τα δέντρα ψιθύρισαν τη μελωδία με τις φυλλωσιές των στους πρωτοπλάστους, που είχαν καταφύγει κάτω από τη σκιά των. Μά τότε ο Θεός, στην πρόσχαρή του στιγμή, είδε πως τα θεία χέρια Του ήταν ακόμη λασπωμένα από το τελευταίο Του έργο. Τίναξε τότε τις λάσπες και ο πηλός πιτσιλίστηκε την επιδερμίδα του Αιγαίου πελάγους. "Απ' τις πιτσιλίες αυτές γίνθηκαν τ' άμέτρητα νησιά, τα Αιγαιοπελαγίτικα νησιά με το πρόσχαρο περιβάλλον, γιατί έγιναν σε μια στιγμή εύθυμια και χαράς του Πλάστου.

"Ο μύθος αυτός για όσους έχουν έπισκεφθί τα Αιγαιοπελαγίτικα νησιά δεν είναι μύθος. Είναι πραγματικότητα! Μπορεί να μην έχουν τα νησιά μας τη βλάστηση και την έξωτική ομορφιά του Τροπικού, έχουν όμως μια έκφραση χαρούμενη που είναι δόλοτελα άτομική για το καθένα. "Η προσωπικότητα του κάθε νησιού και η χαρούμενη έκφραση του περιβάλλοντός του σου δικαιολογεί άμέσως τον παραπάνω μύθο.

Πατώντας λοιπόν κανείς σε οποιοδήποτε νησί το πόδι του γίνεται άμέσως εύθυμος, γιατί δέχεται την επίδραση του περιβάλλοντος που τον περιβάλλει. "Ετσι μπορούμε να δικαιολογήσουμε το γεγονός γιατί οι "Ιωνες υπήρξαν πάντοτε εύθυμοι και γιατί ο "Ιωνικός ρυθμός ξεχωρίζει με τη λεπτή γραμμή του από το βαρύ ρυθμό των Δωριέων.

Τό γαλανό χρώμα της θάλασσας και τ' ουρανού, τό άπλετο φως του Φοίβου, τα δαντελωτά ακρογιάλια της πατρίδας μας και τα όμορφα αιγαιοπελαγίτικα νησιά μας έδωσαν χίλιες έμπνεύσεις στο πνεύμα το "Ελληνικό, για να δημιουργήσει πρόσωπα Θεών και "Ηρώων. Γιατί πόσοι δεν είναι τάχα οι μύθοι που έχουν δημιουρ-

ΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

Τό Ρούπελ είναι από κείνα τα δνόματα που γεννήθηκαν για να γράφονται σε μάρμαρο. Δεν υπάρχουν εύκολα φράσεις ανάλογες με το χυμένο έδω αίμα. Τό πνεύμα της θυσίας και η παλληκαριά που ξέσπασαν σε τούτους δά τούς χωματόλοφους την άνοιξη του 1941 δεν έχουν τό ταίρι τους παρά στις καλύτερες στιγμές της "Ελληνικής Ιστορίας. Στιγμές άθάνατες που ξαννιώνουν τη φυλή. Κάνουν παλμούς και νέους χρόνους να σμίνουν. Κάνουν τούς τάφους να ένώνωνται με τη ζωή.

"Εδω, στο Βυζαντινό Ρουπέλιον, λίγες χιλιάδες "Ελληνόπουλα έβαλαν τ' άδύνατα κορμιά τους κάτω από τό βάρος της πάνοπλης Γερμανίας. Και τη βάσταξαν.

Τη διαταγή της αντίστασης μέχρις έσχάτων δεν την είχαν διαβάσει πουθενά οι φαντάροι μας. Τη βρήκαν γραμμένη στην ψυχή τους. Δέχτηκαν χωρίς αντίρρηση, σά θέλημα Θεού, την ανάγκη να πεθάνουν οι ίδιοι για να μείνει όρθη η Πατρίδα, η φτωχέια τους η Πατρίδα, που δεν είχε χρήματα για να συμπληρώσει την όχύρωσι των συνόρων, ούτε αρκετά κανόνια, ούτε μεγάλους ασύρματους ή προβολείς, ούτε άφθονα πυρομαχικά να τούς δώσει.

"Ανέτοιμη και μισοτελειωμένη βρήκε τη γραμμή του Ρούπελ η έπίθεσι της 5 του "Απρίλη, μά οι στρατιώτες της φρουράς τόσο είχαν έρυθροπυρωθή από τα περιβόητα κατορθώματα των συναδέλφων τους της "Αλβανίας, ώστε μόλις άκούστηκαν οι μακρινές έκρήξεις και διαδόθηκε σαν άστραπή η είδησι πως άρχιζε ο άγώνας, ζητωκραύγασαν άποφασισμένοι να νικήσουν. "Οχι να πολεμήσουν μόνο — να νικήσουν!

Πέντε μέρες άγωνίστηκε ο αντίπαλος να τούς δαμάσει με στούκας που δεν τα έμπόδιζαν στο έργο τους έλληνικά άεροπλάνα, με μεραρχίες θωρακισμένες και τάνκς, που δεν υπήρχαν αντιαρματικά κανόνια για να τα σταματήσουν, με φλογόβολα και καπνογόνα, που γέμιζαν τις στοές των όχυρών με τη φαρμακία τους κι άνάγκαζαν τούς φαντάρους να βγαίνουν άνυπεράσπιστοι στο ύπαιθρο, με έκατοσταριές πυροβόλα ειδικά για τις πολεμίστρες, που τις κατάστρεφαν συστηματικά, τη μία μετά την άλλη, και βούδαιναν τα έλληνικά αυτόματα όπλα, με συντάγματα βαρύτατου πυροβολικού, που κοπανούσαν τα φρούρια όπως ένα μηχανικό σφυρί κτυπάει άκατάπαυστα τ' άμόνι, με τόσο πλήθος τέλος καλογυμνασμένου πεζικού.

Πέντε μέρες άγωνίζονταν οι "Ελληνες έναν άνισον άγώνα, μά κρατούσαν άσπαστη την άλυσίδα της άμυνάς τους. "Ακόμα κι όταν καταστρέφονταν δόλοτελα μερικά φρούρια έθβαιναν έξω οι φαντάροι με τα πολυβόλα τους κι έξακολουθούσαν τη μάχη, ξεσκέπαστοι, στην κόλασι της γερμανικής φωτιάς, δείχνοντας μ' αυτή την πράξι τους πως δεν ήταν τα τσιμέντα των φρουριών, που έφραζαν τό δρόμο του Χίτλερ, παρά τό άτσάλι της άδόυλωτης καρδιάς τους.

«Από τό περιβόλι των θεών»
Χρ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ

γηθή από τό άθάνατο έλληνικό πνεύμα, τό έπηρεασμένο απ' τό όμορφο φυσικό περιβάλλον των αιγαιοπελαγίτικων νησιών μας; "Ο Περσέας μεγαλώνει στη Σέριφο, η Λητώ γεννάει τό Φοίβο στη Δήλο, η "Αφροδίτη άναδύεται στην Κύπρο, η Καλυψώ, η Κίρκη και τόσες και τόσες θεές και θεοί ζούν πάνω σε νησιά και σ' ακρογιάλια. Τά πιο σημαντικά γεγονότα της Ιστορίας μας ξετυλίγονται πάνω στα όμορφα αιγαιοπελαγίτικα νησιά μας. Γι' αυτό γνωρίστε τα νησιά αυτά και άγαπήστε τα με όλη τη δύναμι της ψυχής σας.

Γ. ΣΑΚΚΑΣ

Ο ΥΠΝΟΣ ΜΑΣ

"Η λειτουργία του ύπνου είναι τόσο άναγκαία, όσο και η λειτουργία της άναπνοής και της διατροφής. Τό ένα τρίτο της ζωής μας τό περνάμε στόν ύπνο.

"Ο νέος πρέπει να κοιμάται τουλάχιστον 8 ώρες στό ήμερονύκτιο. Τό παιδί περισσότερο. "Όσο προχωρεί η ηλικία, τόσο ο ύπνος είναι λιγώτερο άναγκαίος. "Αναπαύεται κανείς καλύτερα με ύπνο σε δωμάτιο, που να είναι μακριά από θορύβους, ν' αερίζεται καλά και να φωτίζεται έλάχιστα.

"Εκείνοι, που εύκολα παθαίνουν άπνιες, πρέπει ν' άποφεύγουν τις υπερβολικές σωματικές και ψυχικές κοπώσεις, ως και τα διεγερτικά ή τα συγκινητικά άναγνώσματα ή θεάματα, που έκνευρίζουν.

Οι τέτοιοι να μη πλαγιάζουν άμέσως μετά τό φαγητό ή μετά μία σκέψι δυσάρεστη ή εύχρηστη.

Πολλές φορές η άπνία όφείλεται σε στομαχικές διαταραχές, δυσκοιλιότητα ή διεγερσι της καρδιάς από κατάχρησι ποτών ή καπνού.

Πρό του ύπνου πλύνουμε τα χέρια, τό πρόσωπο και τα δόντια μας. Κατά τόν ύπνο άποφεύγουμε τα πολύ μαλακά στρώματα και τα βαρεία σκεπάσματα, που μάς κάνουν να ιδρώνουμε και να εξασθενούμε.

Δυναμώνει τό στήθος ο καθαρός άέρας του δωματίου κατά τόν ύπνο. "Ενα τουλάχιστο παράθυρο άνοιχτό χρειάζεται ή στό ίδιο δωμάτιο ή στό πλαινό, που συγκοινωνεί με τό δικό μας. "Όταν τη νύχτα άναπνέωμε καθαρόν άέρα τό πρωί σηκωνόμαστε άναπαυμένοι και με διάθεσι για εργασία.

Δεν βλάπτει τό παράθυρο άνοιχτό, όταν δεν γίνε-ται ρεύμα, όταν ο άέρας δεν πέφτη κατ' εύθειαν στό κρεβάτι, όταν είναι κρύο κι έμεις είμαστε καλά σκεπασμένοι. "Όσοι δεν άπόκτησαν την υγιεινή συνήθεια να κοιμούνται σε δωμάτιο, που διαρκώς αερίζεται τη νύχτα, μπορούν άφοβα ν' άποκτήσουν τη συνήθεια, αρχίζοντας από την άνοιξη κι αφήνοντας τό παράθυρο μισάνοιχτό. Τό καλό άποτέλεσμα του άερισμού θά τούς άναγκάσει να εξακολουθήσουν τοτό και τόν χειμώνα.

Τά παιδιά γενικά δεν κοιμούνται αρκετά. Διότι πλαγιάζουν άργά. Σ' αυτό τά άναγκάζουν διασκεδάσεις ή εργασία διανοητική. "Ολα αυτά έπηρεάζουν τό νευρικό σύστημα, άφαιρούν και βραχύνουν την διάρκεια του ύπνου, ζημιώνοντας την υγεία τους.

Με κανένα τρόπο δεν έπιτρέπεται ν' άναγκάζεται τό παιδί να ξυπνά πριν χορτάση τόν ύπνο του. Καί για να μπορέση να τόν χορτάση, πρέπει να πλαγιάζη τό βράδυ νωρίς. "Ο ύπνος, που δεν είναι άρκετός, προκαλεί νευρικές διαταραχές και προδιαθέτει σε παθήσεις καρδιακές.

ΣΤΕΛ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Καναδά "Ερυθροσταυρίτισσαι ράβουν και πλέκουν ένδύματα για τα άπορα παιδιά.

Juniors of Training Centre, Alberta, Canada, sew and knit garments for home and overseas relief.

ΩΦΕΛΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΥΓΕΙΑ, ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Καθένας σαν φταρνίζεται όπου κι άν είναι όφείλει πάντοτε μπρός στή μύτη του να βάζη τό μαντήλι.

Και άν δεν έχη, τότε πιά κάθε παιδάκι άς ξέρη, πως πρέπει άντί του μαντηλιού να βάλη τ'όνα χέρι, άλλ' ύστερα — προτού πλυθή — χέρι άλλονού μ'ήν (πιάση,

διότι τά μικρόδια θά του μεταβιβάση.

Αυτά όταν φταρνίζεται. Και όταν βήχη πάλι όφείλει τό μαντήλι του στό στόμα μπρός να βάλη.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΙ

Σ' ένα πάτωμα που τώρα μόλις τ'όγουν παρκετάρει, άν κανένας πάρη φόρα θά γλυστρήση, θά τουμπάρη.

Σε παρκέ λοιπόν καινούργια περπατάτε σιγανά. "Η τρεχάλα και η φούρια έκείπερα δεν περνά.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΩΣΥΝΗ

Μερικά παιδιά σαν παίξουν τα παιχνίδια τους πετάνε δώθε - κείθε, άνω - κάτω, κι όπως τύχη κι όπου νάναι!

"Ετσι και με τα βιβλία. "Όταν πιά θά μελετήσουν όπου βρούνε θά τ' αφήσουν, και πολλές φορές ακόμη δίχως ούτε να τα κλείσουν!

"Αλλ' η άκαταστασία είν' έλάττωμα μεγάλο που ποτέ δε συγχωρείται, και για τοτό δίχως άλλο δυό κανόνες για την τάξη πάντοτε ν' ακολουθήτε:

"Αφού παίξης όσο θέλεις, εις τη θέσι τους εὐθὺς τά παιχνίδια βάλε πρώτα κ' ύστερα ν' άναπαυθής.

Κι όταν πάλι μελετήσης, πάρε όλα τα βιβλία κι όλα τα τετράδιά σου, στοίβασέ τα, κι αφού πρώτα όλα τα τακτοποίησης, τότε μόνο ξεκούράσου.

A. B.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐνῶ ἀπονέμει τὸ δίπλωμα βραβευθέντος λευκώματος σχολ. ἀλληλο-γραφίας εἰς τοὺς ἐκπροσώπωντας τὸ φιλοτεχνήσαν τούτου σχολεῖον ἐκπαιδευτικὸν καὶ Ἐρυθροσταυρίτην.
H. M. the Queen awarding the prizes for School correspondence albums to the School representatives.

Ἐρυθροσταυρίται 2ου Δημ. Σχολ. Πτολεμαῖδος, ἐψυχαγωγῶσαν τοὺς τραυματίας τοῦ Νοσοκομείου καὶ προσέφερον διάφορα δῶρα.
Juniors of the 2nd Elem. School Ptolemais recreated the wounded of the Hospital and distributed various gifts.

Ἐρυθροσταυρίται 30αυ Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Ἀθηνῶν συγκεντρῶνουν δέματα με ἱματισμὸν γραφικὴν ὕλην καὶ παιγνίδια, διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἑλαίας—Φιλιατῶν, τὸ ὁποῖον υἱοθέτησαν.
Juniors of the 30th Elem. School, Athens with parcels for the Elem. School Elea - Philiates, which they have adopted.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Ἀγ. Παραμυθίας ἰσοπεδῶνουν τὸ προαύλιον τοῦ διδασκηρίου.
Juniors of the Elem. School Aghia Paramythia levelled their playground.

Ἐρυθροσταυρίται Ε' Γυμν. Ἀρρένων Πειραιῶς, ψάλλουν τὰ κάλαντα, ὑπὲρ τῶν συμμοριοπλήκτων μαθητῶν Βορείου Ἑλλάδος.
Juniors of the 5th High School for Boys, Piraeus singing the carols, in favour of the refugee children in Northern Greece.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Στίδας — Δυτικοῦ κουρεῖουν τοὺς συμμαθητὰς τῶν.
Juniors of the Elem. School Stiva - Dytikon cutting the hair of their schoolmates.

Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται μετὰ τὴν ἀπονομὴν διπλωμάτων βραβευθέντων λευκώματων. Εἰς τὸ μέσον ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἡ Δ/τρια αὐτοῦ Κοσ καὶ Κα Παπαδοπούλου.
Educators and Juniors after the award of prizes. In the middle Mr Chr. Papadopoulos, General Secretary G. J. R. C. and the Director G. J. R. C. Mrs. Chr. Papadopoulou.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Συκιάς - Κορινθίας φυτεύουν δένδρα, γύρω ἀπὸ τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου τῶν.
Juniors of the Elem. School Sykia - Corinth, planting trees, at their playground.

Ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τῶν πινάκων ζωγραφικῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς Πειραιᾶ.
From the exhibition of School art, of the American Juniors, in Piraeus.

Ἐρυθροσταυρίται Α' Δημ. Σχολ. Περιστερίου με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ὀρεινοῦ Ἠπείρου, τὸ ὁποῖον υἱοθέτησαν.
Juniors of the 1st Elem. School Peristeri, with parcels for the Elem. School orinon Epirus which they have adopted.

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Δημητσάνας, ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τοῦ Σχολείου τῶν.
Juniors of the Elem. School Dimitsana, singing the carols, in favour of the poor children.

Εἰς τὴν πρώτην φωτογραφίαν, ἀριστερά, ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαίδευσως Πειραιῶς κ. Ι. Σταματέλλος, καὶ καθηγηταί. Εἰς τὴν β' φωτογραφίαν, δεξιὰ, ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἐκπαίδευσως Πειραιῶς κ. Β. Θεοφανόπουλος, ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Α. Λέκας, ἐκπαιδευτικοὶ καὶ μαθηταὶ Δημ. Σχολείων Πειραιῶς, θαυμάζουσιν τὰ ἔργα τῶν Ἀμερικανῶν Ἐρυθροσταυριτῶν.

In the 1st photo (left) the General School Inspector and teachers for Secondary Schools. In the 2nd photo (right) the General School Inspector, Inspectors, teachers and pupils of Elementary Schools, admire the works of the American Juniors.

Μιά αρκούδα στον Όλυμπο.

Στη γειτονιά πρόβαλε μία μέρα ένας ψηλός μελαμύς αρκουδιάρης. Χρόνια είχε να φανή τέτοιο θέαμα. Έσυρε μαζί του με την αλυσίδα μία μεγάλη γκριζόμαυρη μαλλιαρή αρκούδα και στεκόταν μπροστά στα σπίτια και τη χόρευε.

— Έλα! Μάρκο! Πήδα, Μάρκο! Και ντάγκα ντούγκ τὸ τύμπανο και τὸ βραχνὸ τραγουδὶ τοῦ ἀρκουδιάρη ξεσήκωνε τὶς γειτονιές κι ἔκανε τὰ παιδιά νὰ σπαρταροῦν στὰ γέλια, νὰ ξεφωνίζουν και νὰ σχηματίζουν κοντὰ στὴν ἀρκούδα οὐρά.

Τὸ ζῶο κάπου κάπου ἔβγαζε ἕνα ἀλλόκοτο ἀγριομουγκρητὸ πὺ σκόρπιζε φόβο. Φορὲς φορὲς ἀπειθαρχοῦσε στὸν ἀρκουδιάρη και τὶναζόταν σὰν νάθελε νὰ φύγῃ. Μὰ γρήγορα ὑποταζόταν στὴ δύναμι τῆς αλυσίδας και πρὸ πάντων στὸ χονδρὸ χαλκὰ, πὺ ὁ ἀφέντης τοῦ τοῦ εἶχε περασμένο ἀπὸ τὸ στόμα.

— Σωστὸ θηρίο εἶναι, εἶπε στὸ παιδί τῆς μιάς κυρίας, ὅταν ὁ Μάρκος σηκώθηκε και στάθηκε στὰ πσιανά του πόδια και πηδοῦσε κι ἔκανε γύρους. Κοντεύει νὰ φτάσῃ στὸ ἀνάστημα ἑνὸς ἀνθρώπου.

— Κοίτα πὺς περπατεῖ μαμά, ἔδειξε τὸ ἴδιο παιδί κοιτάζοντας τὸ περίεργο βάδισμα.

— Ναι, περπατεῖ ἀλλόκοτα. Βαδίζει μὲ ὅλη τὴν πατούσα.

Τὰ παιδιά ἄρχισαν νὰ τῆς ρίχνουν ἄλλο κουλούρι, ἄλλο μῆλο, ἄλλο καραμέλλες και διάφορα ἄλλα φαγώσιμα πράγματα. Ὁ Μάρκος ὅμως δὲν τὰ ἀγγίζει. Ὅχι πὺς δὲν τὰ ἤθελε, μὰ μὲ τὸ φίμωτρο, πὺ εἶχε στὸ στόμα πὺς θὰ τὰ ἔτρωγε.

— Ἡ ἀρκούδα αὐτὴ μοῦ θυμίζει μιὰν ἄλλη ἀρκούδα σ' ἕνα χωριὸ ψηλὰ στὸν Ὀλυμπο, εἶπε κάποιος ἀπ' αὐτοὺς πὺς κοιτάζαν. Τὸ ζῶο ἐκεῖνο φαίνεται πὺς εἶχε ξεπέσει ἀπὸ κάπου ἄλλοῦ. Ἰσως ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Φλώρινας, γιὰτὶ ὁ Ὀλυμπος δὲν ἔχει ἀρκούδες. Τὸ παμπόνηρο ζῶο κρυβόταν μέσα στὰ δάση τοῦ χωριοῦ και περνοῦσε περίφημα. Γιά κρυφὸν δὲν εἶχε μεγάλες κουφάλες ἀπὸ κουφωμένα δέντρα και κοιμόταν τὴν ἡμέρα. Μὰ ἄμα ἔπεφτε τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας ἄρχιζε τὸ κούρσεμα.

— Ἀπόψε μοῦ ἔκλειψαν ἕνα κασίκι, ἔλεγε ὁ ἕνας χωριάτης. Καὶ μένα προχτὲς μοῦ ἔκλειψαν, ἔλεγε ὁ ἄλλος. Κάθε νύχτα δὲν ἔπαυε ἡ κλειψιά.

— Μὰ καλὰ, τρῶν οἱ ἀρκούδες κρέας; ρώτησε ἕνας ἀπὸ κείνους πὺς ἀκούγαν.

Β. ΣΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

— Χμ! Οἱ ἀρκούδες, ἀγαπητέ μου, ἀπάντησε ὁ πρῶτος, εἶναι σὰν τὰ σκυλόψαρα. Καλύτερα εἶναι νὰ μὴ γλυκαθοῦν μὲ κρέας. Μὰ σὰ γλυκαθοῦν γίνονται θηρία πολὺ ἐπικίνδυνα. Ἀκόμα και ἄνθρωπο οἱ ἀρκούδες ναρκωμένες μονάχα τότε εἶναι ἀκίνδυνες. Τὸν ἄλλον ὅμως καιρὸ δὲν πρέπει νὰ τὶς ἐμπιστευέσαι.

— Καὶ τί ἀπόγινε ἡ ἀρκούδα στὸν Ὀλυμπο; Ξαναρώτησε ἐκεῖνος πὺς τὸν διέκοψε.

— Ἡ ἀρκούδα ἐκεῖνη, φίλε μου, ἡ καλύτερα τὸ τομάρει της, βρίσκεται σήμερα στὸ Ζωολογικὸ Μουσεῖο στὴν Ἀθήνα, και νὰ πῶς. Τὸ ζῶο φαίνεται πὺς εἶχε χορτάσει νὰ τρώγῃ ὅλο Ὀλυμπισιο κρέας, κασικὰ και πρόβατα και θέλησε ν' ἀλλάξῃ τὸ φαγί του. Ἀρχισε λοιπὸν νὰ μπαίνει και στὰ περιβόλια και νὰ τρώγῃ τὶς μέλισσες και τὸ μέλι ἀπὸ τὰ μελισσοκοφίνα πὺς διατρουσαν οἱ χωριάτες. Τὸ κακὸ λοιπὸν εἶχε προχωρήσει και ὁ κόσμος πήρε ἀπόφασι νὰ τὴ σκοτώσῃ. Ὡς αὐτὸ ἄρχισαν νὰ βγαίνουν ὅλοι ὠπλισμένοι παγὰ στὸ δάσος μετὰ τὰ σκυλιὰ και νὰ ψάχνουν. Τὸ παμπόνηρο ὅμως ζῶο πὺς ἦταν κρυμμένο μέσα σὲ κουφάλα ἦταν ἀδύνατο νὰ βρεθῇ. Τότε ἕνας παλῆς γέροντας κυνηγὸς σύστησε νὰ φυλάξουν καρτέρι τὴ νύχτα στὰ περιβόλια.

Φύλαξαν, τὸ σκότωσαν και ἔστειλαν τὸ δέρμα του στὸ Μουσεῖο. Καὶ τὸ δέρμα μονάχα ὅσοι βλέπουν καταλαβαίνουν πόσο θειεμένη ἦταν ἡ ἀρκούδα ἐκεῖνη.

«Σκοτώθηκε στὸν Ὀλυμπο, στὸ χωριὸ Αἰγύανη». Ἔτσι γράφει ἡ ἐπιγραφή πὺς εἶναι καρφισωμένη ἐπάνω του.

Ἔλα Μάρκο, πήδα Μάρκο.

ΧΡ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ

Ὅταν πολιορκώντας τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Ἀντίοχος παρακλήθηκε ἀπὸ τοὺς θρησκώληπτους Ἰουδαίους νὰ τοὺς δώσῃ ἑπτὰ μέρες ἀνακωχὴ νὰ γιορτάσουν τὴ Σκηνοπηγία, ὅχι μόνο δέχτηκε, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔμαθε ὅτι τοὺς ἔλειπαν ταῦροι και λιθανωτὰ γιὰ τὶς καθιερωμένες θυσιές, τὰ πήγε μόνος του ὡς τὶς πύλες τῆς Ἱερουσαλὴμ και τὰ παράδωσε στὸν Ἀρχιερέα.

Ἐρυθροσταυρίτι Σχολῆς Β. Χριστοπούλου, περιποιούνται τὰ ἄνθη.

Juniors of the private School Christopoulou, cultivating flowers.

Ἡ γενναιοψυχία τῶν Ἑλλήνων ἀπλωνόταν και στοὺς σκλάβους. Τοὺς μεταχειρίζονταν σὰν μέλη τῆς οἰκογενείας, συνήθιζαν μάλιστα μολὶς τοὺς ἀγόραζαν νὰ κάνουν τελετὴ τῆς εἰσόδου τοὺς στὸ καινούργιο σπίτι και τοὺς ἔρραιναν μὲ σταφίδες.

(Ἀπὸ τὸ περιβόλι τῶν θεῶν)

ΑΓΓ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗ

ΣΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΥ

Καλῶς ἦρθες ἀπ' τὰ ξένα, μὲ τὰ σπαθωτὰ φτερὰ μῆνυμά σου χελιδόνι, νὰ μὰς φέρῃς τὴ χαρά.

Τοὺς λουλουδισμένους κάμπους και τὴ λάμψι τοῦ νέου ἡλιοῦ, τὸ μουρμούρισμα τῆς κρήνης, και τὰ ρόδα τοῦ Ἀπριλίου.

Τὰ κρογιαλὶα μερωμένα, κι ἂν ἀκόμ' ἀφροκοποῦν, πεταλούδες στοὺς ἀφρούς των, κάτι ὡς νάχουν νὰ τοὺς ποῦν.

Κύκλους γράφουν και ζυγώνουν πάντα πάντα πιδὸ πολὺ χαμηλώνουν και τοὺς παίρνουν ἕν' ἄνδρο φιλί.

Ο ΚΛΑΣΣΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Μισούλης δὲν ἤξερε καθόλου γράμματα. Μὲ δυσκολία ἔβγαζε τὴν ὑπογραφή του. Γιά τὴν ἀλληλογραφία του εἶχε γραμματέα, ὁ ὁποῖος συνήθιζε νὰ μεταχειρίζεται λέξεις ἀ-

Ἀνδρέας Μισούλης

πὸ τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ γλῶσσα. Ὅταν λοιπὸν μιὰ φορὰ ὁ ναύαρχος τοῦ εἶπε νὰ κἀν ἔγγραφο πρὸς τὴν Κυβέρνησι γιὰ νὰ ζητήσῃ χονδρὸ σχοινὶ γιὰ τὸ καράβι, ὁ γραμματεὺς ἔγραψε εἰς τὸ ἔγγραφο τὴ λέξι κἀμιλον, δηλαδὴ χονδρὸ σχοινί. Ὅταν ὁ γραμματεὺς τοῦ διάβασε τὸ ἔγγραφο, ὁ Μισούλης κτύπησε τὸ πόδι του μὲ θυμὸ.

«Τί γράφεις αὐτοῦ; Δὲ θέλωμ στὸ καράβι καμήλα, παιδί μου. Σχοινὶ χονδρὸ θέλωμ», τοῦ εἶπε.

Ὁ Μισούλης εἶχε ἰδιαιτέρη ἀδυναμία στὴ φασολάδα.

Κάποτε ἐνῶ ἐταξίδευαν στὸ πέλαγος, ἔτυχε νὰ συναντήσουν πολλὰ τουρκικὰ πλοῖα. Ἐπειδὴ εἶδε ὅτι δὲν εἶχε δυνάμεις νὰ τὰ πολέμησῃ τὰ ἀπέφυγε και ἐλοξοδόρησε. Ἐνα ἀπὸ τὰ πλοῖα αὐτὰ ἐπυροβόλησε και ἡ βόμβα ἔπεσε μέσα στὴν ἐλληνικὴ ναυαρχίδα. Ὁ ἀντιναύαρχος Σαχτούρης πὺς εἶδε ἀπὸ τὸ δικὸ του πλοῖο τὴ βόμβα, ἔρριξε ἀμέσως βάρκα και ἔτρεξε νὰ ἰδῇ μήπως ἔγινε καμμιά ζημιὰ. Ἀνεβαίνει και βρίσκει τὸν ναύαρχο μὲ τὸ φέσι ὡς τὰ φρύδια. Ἐκατάλαβε ὅτι ἦταν θυωμένος και τὸν ρωτᾷ τί ἔπαθε. Ἐκεῖνος γυρίζει μὲ ὀργὴ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἐφαίνονταν μακριὰ τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα, και ἐνῶ τοὺς ἐφοβέριζε μὲ τὸ γρόνθο, ἀποκρίνεται:

— Οἱ παλιότουρκοι μοῦ ἔχυσαν τὰ φασόλια μου!

Καὶ πραγματικὰ, ἡ βόμβα εἶχε ἀναποδογυρίσει τὸ πρόγευμα τοῦ ναύαρχου, πὺς ἔβραζε στὴ φωτιά.

Δ. Π. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνάδειξι τῶν πρωταθλητριῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς και Θεσσαλονίκης, και τὴν τέλεσι τῶν ἀγῶνων τοῦ Κυπέλλου Ἑλλάδος, ἄρχισε νὰ δῇ ἡ ποδοσφαιρικὴ περίοδος 1950-51, ἐνῶ, πλησιάζει ἡ ἀνατολὴ τῆς σαιζὸν τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, τοῦ ἀθλήματος αὐτοῦ, πὺς συγκινεῖ και ἠλεκτρίζει τοὺς Ἑλληνας φιλάθλους ὅσο κανένα ἄλλο σπὸρ.

Ἡ χειμερινὴ προπόνησις, τῆς προεθνικῆς ὁμάδος στίβου, βρίσκεται στὸ τέλος τῆς και ὅλοι πιστεύουν ὅτι οἱ γυμναστικὲς ἀσκήσεις και οἱ ἀνωμαλοὶ δρόμοι, πὺς ἔγιναν, στὸν Ἀρδητὸ, προετοίμασαν τοὺς ἀθλητὰς μας γιὰ τοὺς δύσκολους ἀγῶνες τοῦ 1951. Καὶ θὰ εἶναι πραγματικὰ δύσκολοι, οἱ ἐφετεινοὶ ἀγῶνες μὲ τὴν ἀσπρωγάλανη στολή. Οἱ Μεσογειακοὶ ἀγῶνες τῆς Αἰγύπτου, θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη δοκιμασία γι' αὐτοὺς, ἀφοῦ θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἀριστεῖς ἐκπροσώπους τῶν ἀθλητικῶν συγκροτημάτων, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Γιουγκοσλαβίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου κ. ἄ. Οἱ χιλιάδες τῶν ὁμογενῶν τῆς χώρας τοῦ Νείλου, περιμένουν μὲ λαχτάρια τοὺς διαδόχους τοῦ Μάντικα, τοῦ Κυριακίδη, τοῦ Σύλλα και τοῦ Φραγκοῦδη, γιὰ νὰ τοὺς χειροκροτήσουν στοὺς ὠραίους ἀγῶνες τους, μὲ ὑπερηφάνεια και ἐθνικὸ ἐγώισμὸ μάλιστα, ὅταν ἡ γαλανόλευκὴ θὰ ὑψώνεται στὸν κοντὸ τῶν νικητῶν.

Ὅλοι πιστεύουμε, ὅτι ἐφέτος ὁ

Ὁ Κηπουρὸς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιδὸ ἐπιλεκτὰ μέλη τῆς Ἑθνικῆς ἀθλητικῆς ὁμάδος. Πέρσι τελείωσε τὸ γυμνάσιό στὴ Κομοτινὴ και ἐφέτος ἔχει ἐγκατασταθῇ στὴν Ἀθήνα, ὅπου σπουδάζει, ἐργάζεται και προπονεῖται. Ἡ ἐπίδοσίς του στὸ ἄλμα εἰς μῆκος, εἶναι 7.06 μ.

ἐλληνικὸς κλασσικὸς ἀθλητισμὸς, θὰ ξαναβρῇ τὸν προπολεμικὸ δρόμο τῶν θριάμβων του. Αὐτὸ τουλάχιστον, μὰς ὑπόσχονται οἱ πρωταθληταί μας. Οἱ Πετράκης και Τσολάκης, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἕνα ἐξαιρετικὸ ζευγάρι στοὺς δρόμους ταχύτητος. Καὶ οἱ δύο, εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐπιτύχουν ἐφέτος χρόνους κάτω τῶν 10'' 8 στὰ 100 μ. και 22'' 5 στὰ 200 μ. Ὁ Μαυροειδὴς θὰ εἶναι ἡ μεγάλῃ μας ἐλπίδα γιὰ τὰ 400 και 800 μ. Ἰδίως στὰ 800 μ., ὅπως πιστεύει και ὁ ἱδιος, θὰ μπορέσῃ νὰ καλλιετερεύσῃ ἀκόμη περισσότερο τὴν ἐλληνικὴ ἐπίδοσι, μὲ χρόνον γύρω στὸ 1' 54''. Δίπλα του, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ὁ Ἀδαμόπουλος, ὁ Κανελλιδὴς και ὁ νεαρὸς Δεπάστας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴ μεγάλῃ μας μελλοντικὴ ἐλπίδα. Ὁ Μαυραπόστολος θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεῖα στοὺς δρόμους ἀντοχῆς. Ὁ βετεράνος μας πρωταθλητῆς εἶναι ἱκανὸς νὰ τρέξῃ τὰ 5.000 μ. σὲ 15' 10'', ἐνῶ δὲν ἀποκλείεται νὰ πλησιάσῃ τὰ 32'' στὰ 10.000 μ. Στὰ ἐμπόδια, οἱ λαμπροὶ ἐκπρόσωποι τῆς Ἀκριτικῆς μας Μακεδονίας, Κοσμάς και Καμπαδέλης, κάθε χρόνο παρουσιάζονται και καλύτεροι. Καὶ οἱ δύο εἶναι ἱκανοὶ νὰ πλησιάσουν, στὸ τέλος τῆς σαιζὸν, τὰ 55'' ὁ Κοσμάς στὰ 400 και τὰ 15'' ὁ Καμπαδέλης στὰ 110. Στὰ ἄλματα, παρουσιάστηκαν νέα ἀστέρια, πὺς ὅλο ἀνεβαίνουν και πιδὸ ψηλὰ. Ὁ Εὐσταθιάδης δὲν ἀποκλείεται νὰ πλησιάσῃ τὰ 4.10 μ. στὸ ἐπὶ κοντῶ και ὁ Παναγιωτόπουλος τὸ 1.90 μ. στὸ ὕψος. Κοντὰ τοὺς μποροῦν νὰ διακριθοῦν, ἐδὼ προπονηθοῦν, και οἱ Μπαλάφας και Λάμπρου. Ὁ Κηπουρὸς, θὰ εἶναι ἐφέτος ὁ σταθερὸς ἀθλῆς τῶν 7 μέτρων στὸ μῆκος, ἐνῶ ἀρκετοὶ νέοι ἀθληταὶ θὰ κάνουν ἄλματα, στὸ τριπλοῦν, γύρω ἀπὸ τὰ 14 μ.

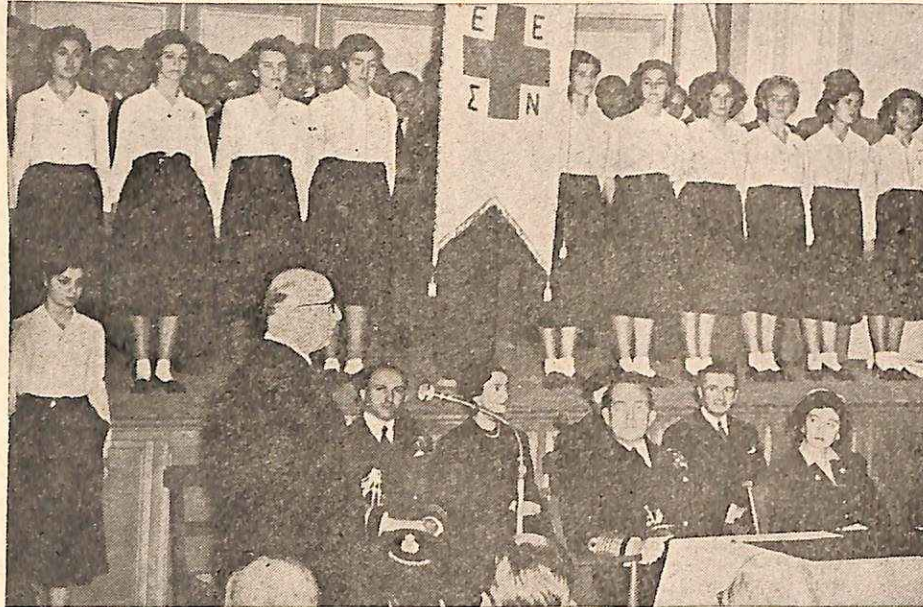
Τέλος στὶς ρίψεις, ὁ Γιαταγάνας θὰ εἶναι ἐφέτος ὁ μόνος ὁ σφαιροβόλος τῶν 15 και ἄνω μέτρων, ἀλλὰ και ὁ δισκοβόλος τῶν 46 μέτρων. Θὰ τὸν πλαισιώσουν ὁ παλαιμαχὸς μας Σύλλας, πὺς βαστοῦν ἀκόμη τὰ «κότσια» του, ὁ Βροντίσης και Ἰσως και ὁ Κύπριος Ἀλεξάνδρου. Στὸν ἀκοντισμὸ, δύο νέες ἐλπίδες, μὰς ὑπόσχονται βολὲς πάνω ἀπὸ 60 μέτρα. Εἶναι ὁ Καλλιμάνης και ὁ Α. Ρουμπάνης. Ἰδίως ὁ τελευταῖος, θὰ εἶναι ἡ μεγάλῃ ἐκπλήξις τοῦ ἐλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἀκόμα και στὴν σφυροβολία, τὴν «ἀχίλλειον πτέρναν» μας, βρεθῇκανε οἱ γεροὶ ρίπτες. Αὐτοὶ εἶναι ὁ Γεωργιούλης, ὁ Παπαγεωργίου κ. ἄ. πὺς ὁποσδήποτε θὰ πλησιάσουν τὰ 45 - 46 μέτρα.

Ὅλοι αὐτοὶ, θὰ ἐπωμισθοῦν ἐφέτος τὴ βαρεῖα κληρονομιά, πὺς τοὺς ἔχουν ἀφήσει ἐκεῖνοι πὺς συνέδεσαν κατὰ καιροὺς τὴν ἐνδοξὴ ἱστορία τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, πὺς ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποτελεῖ και ἀρχὴ τοῦ παγκοσμίου ἀθλητισμοῦ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙ

Την 9ην Μαρτίου ἐπραγματοποιήθη ἡ συγκέντρωσις τῶν Ἑκπαιδευτικῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, τῶν ἐργαζομένων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ «Παρνασσοῦ».

Τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν πλεόν τῶν ὀκτακοσίων Ἑκπαιδευτικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Ἑκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι καὶ Ἐπιθεωρηταὶ Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἑκπαίδευσως, ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των αἱ Α.Α.Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς, ὁ

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. οἱ Βασιλεῖς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν κατὰ τὴν συγκέντρωσιν.

In the photo the president G. R. C. Mr. C. Georgacopoulos addressing T. M. the King and Queen during the meeting.

Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μόδης, ὁ Θεοφιλέστατος βοηθὸς Ἐπίσκοπος Εὐρύπου Ἀλέξιος, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Ε.Σ., ἡ Ἐφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ὁ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν σχέσεων Ἀκόλουθος τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας κλπ.

Πρῶτος ὁμίλησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ νῦχαρίστησε τοὺς Βασιλεῖς, διότι ἠδύκῃσαν νὰ τιμήσουν τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐργαζομένων ὑπὲρ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ἑκπαιδευτικῶν, ἀνεμνήσθη μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως τοῦ ἐκλιπόντος Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀχιλλέως Κύρου, τοῦ ὁποίου ἐξήρε, εἰς ἀδράς γραμμάς, τὴν προσωπικότητα καὶ πολὺπλευρον ἐθνικὴν καὶ κοινωφελὴ δρᾶσιν. ἐτόνισεν τὴν ἀνεκτίμητον συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ περαίνων ἀπήντησε εὐγνώμονας εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ἑκπαιδευτικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος, μετὰ προθυμίας, ἀξίας παντὸς ἐπαίμου, καθοδηγεῖ τοὺς Ἑλληνόπαιδας νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ προσφέρει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μίαν ἐπὶ πλέον θετικὴν ὑπηρεσίαν, ὑποβοηθοῦσαν εἰς τὴν ἀρτιωτέραν διαπαιδαγώγησιν τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος.

Μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. ὁμιλήσαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Ἀμιλκας Ἀλιβιζάτος, ὁ Ἑκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Γεωργουγιάννης καὶ τελευταῖος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μόδης, τοὺς λόγους τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν κατὰ σειράν ἐκφωνήσεως τούτων:

Λόγος Προέδρου Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Ἀλιβιζάτου:

Μεγαλειότατε, Ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. εἶναι εὐτυχὴς διότι αἱ Ὑμέτεραι Μεγα-

λειότητες ἠδύκῃσαν νὰ τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν σημερινὴν συγκέντρωσιν.

Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, Μεγαλειότατε, ὅτι ἡ παρουσία Ὑμῶν αὐτὴ ὡς ἐκδηλώσεως παρακολουθήσεως καὶ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀποτελεῖ σπουδαίαν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτό, οἱ ὁποῖοι πάντες καὶ ἰδίᾳ οἱ ἐθελοντικῶς ἐργαζόμενοι ἑκπαιδευτικοὶ συμβάλλουν σπουδαίως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Σκοπὸς τῆς σημερινῆς συγκέντρωσεως εἶναι, ἂν ἑνὸς μὲν ἡ σύντομος καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἀνασκόπησις τοῦ ἀπὸ τῆς τελευταίας τετραετίας μέχρι σήμερον ἐπιτελεσθέντος ἔργου, ἂν ἑτέρου δὲ ἡ πανηγυρικὴ, ὡς πρέπει, ἀναγνώρισις τῶν γενομένων προσπαθειῶν τόσο τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μας, ὅσον καὶ τῶν κυρίων Ἑκπαιδευτικῶν, τῶν κυρίως αὐτῶν ἐμψυχωτῶν αὐτοῦ.

Οἱ πρότεροι, οἱ νεαροὶ Ἐρυθροσταυρίται μας μαθηταὶ τῶν σχολείων, εἶναι ἀξιοὶ παντὸς ἐπαίμου καὶ πάσης ἐνισχύσεως, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἐπιδεικνυμένην κατὰ πάντα φιλότιμον καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν των, ἀλλὰ καὶ διότι παρέχουν τὸν ἑαυτῶν τῶν ζωντανῶν παράδειγμα εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, προπονήσεως αὐτῶν, ἀπὸ τῆς νεαρᾶς αὐτῶν ἡλικίας, εἰς ἔργα κοινωνικῆς προνοίας καὶ προσπάθειας καταρτίσεως τοῦ ἑαυτοῦ των εἰς ἐνσυνείδητος πολίτας με ἀκμαῖον τὸ κοινωνικὸν φρόνημα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ Τμήματος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ διαπαιδαγώγησις τῆς μαθητιώσης νεολαίας εἰς ἔργα ἀδόλου καὶ ἀσυμφεροντολογίῃ κοινωνικῆς προνοίας πρὸς ἐξύψωσιν τῆς στάθμης τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς εἰς σημεῖον ἀνώτερον τοῦ κοινοῦ.

Οἱ δεύτεροι, οἱ ἑκπαιδευτικοὶ μας λειτουργοί, οἱ κύριοι δηλαδὴ Ἐπιθεωρηταί, Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι τῆς Μέσης καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἑκπαίδευσως, ὡς οἱ σπουδαιότεροι ἐμψυχῶται τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας, εἶναι ἀξιοὶ πάσης ἀναγνωρίσεως διὰ τὴν πέραν τῶν ὁρίων τῆς κυρίως ἐκπαιδευτικῆς των ἀποστολῆς καὶ δράσεως ἀθόρυβον ἐθελοντικὴν των ἐργασίαν καὶ προσπάθειαν, ἥτις εἶναι πραγματικῶς πολύτιμος.

Ἡ συμβολὴ αὕτη τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας καταδεικνύει ὅτι, παρὰ τὰ κακῶς πιστευόμενα, οὗτοι εἶναι ἀπηλλαγμένοι τοῦ ξηροῦ σχολαστικοῦ καὶ περιωρισμένου ἐπαγγελματικοῦ πνεύματος καὶ ἀντιλαμβάνονται τὸ σχολεῖον των ὡς κέντρον μορφωτικῶν ἀνωτέρας πνοῆς καὶ ἀποστολῆς καὶ ἰδιαίτερος ὡς κέντρον ἀληθοῦς κοινωνικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐμπιστεύεται ἡ κοινότης μας.

Καὶ ἀπὸ τοὺς μὲν καὶ ἀπὸ τοὺς δὲ κατενοήθη ὅτι ἡ κυρία μας ἐπιδίωξις δὲν εἶναι τόσο τὰ ἐπιτελούμενα ἔργα, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἱκανὴ ἡ ἀξία των, ὅσον ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπάθειας, ὅπως αἱ ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἐρυθροσταυριτῶν διὰ τοῦ καλοῦ ἐθισμού των σήμερα εἰς ἔργα κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀλληλεγγύης, ἀποβούν αὐριοι ἐνσυνείδητα μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ συνεπῶς καὶ οἱ πολῖται με ἀνώτερον φρόνημα ὡς πρὸς τὰς κοινωνικὰς εὐθύνas καὶ ὑποχρεώσεis, τὰς ὁποίας ἕκαστον μέλος τῆς κοινωνίας ἔχει μέσα εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐργασία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. παρὰ τὰ γλίσχρα μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτομεν, χάρις εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν καὶ ἐξωθεν συνδρομήν, τὴν φιλοτιμίαν καὶ προθυμίαν τῶν παιδιῶν μας καὶ τὴν πατρικὴν

ΠΛΩΜΑΤΩΝ, ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ, ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

καθοδήγησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν μας, ὑπῆρξε σημαντικὴ καὶ ἀξία πάσης τιμῆς.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν τὸ Τμήμα μας ἔλαβε σπουδαίαν ὕλικὴν συνδρομήν καὶ ἐνίσχυσιν, ἰδίᾳ εἰς εἶδη, ἐκ μέρους τῶν ξένων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος, τοῦ Ἀμερικανικοῦ κυρίως καὶ τοῦ Καναδικοῦ, τοῦ Αὐστραλιανοῦ, τοῦ Βελγικοῦ, τοῦ Βρετανικοῦ, τοῦ Νεοζηλανδικοῦ, τοῦ Ἰρλανδικοῦ, τοῦ Νοτιοαφρικανικοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, τῆς UNRRA, τῆς Κύπρου, διαφόρων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκ φίλων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ ἐξ ἐθελοντικῆς προσφορᾶς εἰς εἶδη καὶ χρήματα αὐτῶν τούτων τῶν νεαρῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἰς ἐπίτασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν. Μὲ θαυμαστὴν ὀργάνωσιν καὶ τάξιν, ἀθόρυβον ἐνεργητικότητα, ἀλλὰ καὶ ζηλευτὴν προθυμίαν οἱ νεαροὶ Ἐρυθροσταυρίται μας διένειμαν τὰ ἀνωτέρω συλλεγμένα εἶδη καὶ ποσὰ εἰς τὸς τραυματίας, εἰς ἄπορα παιδιὰ σχολείων, εἰς στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα καὶ εἰς Παιδοπλεις τῆς Πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Ὡραϊότατα δὲ συνεδύσαν οἱ Ἐρυθροσταυρίται μας τὴν παρεχομένην εἰς τὰ ὡς ἄνω ἄτομα καὶ ἰδρύματα βοήθειαν μετὰ τὴν ψυχαγωγίαν, τὴν ὁποίαν παρείχον ομάδες αὐτῶν, εἰς τὰ διάφορα Νοσοκομεῖα.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς δημοσίας ὑγείας καθόλου, οἱ Ἐρυθροσταυρίται μας ἀνέπτυξαν ἀξέπαινον δρᾶσιν διὰ καθαρισμοῦ δρόμων καὶ κοινωχρήστων χώρων, φυτεῦσεως δένδρων καὶ ἀπομακρύνσεως μολυσματικῶν ἐστιῶν, οὕτω δὲ προσέφερον σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Ἑλλάδος.

Περαιτέρω ἀνεπτύχθη μετὰ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εὐρύτερον πνεῦμα διεθνὸς γνωριμίας καὶ ἀλληλεγγύης διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀλληλογραφίας καὶ λευκωμάτων πατριδογνωσίας μετὰ τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας τῶν διαφόρων χωρῶν. Διὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀξίζει ἰδιαίτερα μνεῖα, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀληθῶς θαυμασίαν φιλοτέχνησιν των, ἐκδηλωτικὴν τοῦ ἀληθῶς πλουσίου καλλιτεχνικοῦ καὶ αἰσθητικοῦ κόσμου τῶν παιδιῶν μας, διὰ τῆς ὁποίας παρουσίασαν τὰς ἀραιότητας τῶν φυσικῶν καλλωγῶν τῆς πατρίδος μας, τὰ φυσικὰ, βιομηχανικὰ καὶ χειροτεχνικὰ προϊόντα τῆς καὶ τὰς κοινωνικὰς προσπάθειας καὶ ἐπιδιώξεις μας, ἀλλὰ κυρίως διότι δι' αὐτῶν κατὰ τρόπον ἀληθῶς ἀδιάβλητον ἀπὸ προπαγανδιστικῆς ἀπόψεως, διεφημίσθη ἀθόρυβως καὶ φυσικῶς ἡ Πατρίς μας, ὅσον ὥς κατενωθῆται νὰ διαφημισθῇ εἰς τὴν ξένην διὰ τῶν ἐπισήμων πολυδαπάνων ὁργανώσεων.

Ἄν δ' ἴσως κατενοεῖτο τοῦτο καλῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, θὰ ἐνισχύετο ὡς ἔπρεπε τὸ Τμήμα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τῶν λευκωμάτων, καὶ σπουδαῖα καὶ βέβαια διαφημιστικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν χώραν μας, ὅσον κανεῖς δὲν τὰ φαντάζεται καὶ ὅσον τὰ βλεπόμενα ἐπιτυχάνομενα παρ' ἡμῖν διὰ τὰς ἄλλας χώρας, τῶν ὁποίων οἱ Ἐρυθροσταυρίται μας στέλλουν τὰ λευκωμάτα των, διανεμόμενα εἰς ἄλλα τὰ τμήματα τῆς Ἑλλάδος. Λυποῦμαι διότι ἡ ἔκθεσις τῶν ἐτοιμαζομένων αὐτῶν λευκωμάτων δὲν γίνεται διὰ τεχνικῶς λόγους γνωστῇ εἰς εὐρύτερον κύκλον διὰ νὰ γνωρίσῃ ἡ κοινότης καὶ οἱ ἀρμόδιοι τί εἶναι αὐτὰ καὶ τί ἀσφαλῶς ἐπιτυγχάνουν ἰδίᾳ ἐν τῇ ξένῃ.

Ὅλη αὕτη ἡ ἐργασία ἐπιτελεῖται σήμερον ἀπὸ 307.945 Ἐρυθροσταυρίτας μαθητὰς, ἔναντι τῶν 74.505 τοῦ 1946. Ἐκ τῶν δύο αὐτῶν ἀριθμῶν ἀντιλαμβάνεσθε

τὴν προϊούσαν συμμετοχὴν τῆς μαθητιώσης νεολαίας εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ἐκ τῶν ἤδη λεχθέντων φανερόν εἶναι ὅτι τρεῖς εἶναι κυρίως οἱ τομεῖς τῆς ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑγιεινῆς, τῆς ἀλληλοβοήθειας καὶ τέλος τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Ἡ δὲ τὸ Τμήμα μελετᾷ σοβαρῶς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς μεθόδου ἐργασίας εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐνισχυθῶν ὅπως πρέπει αἱ προσπάθειαι: α'. διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑγιεινῆς καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ὁρθῆς ἀντιλήψεως τῆς σημασίας τῆς καθαριότητος παρὰ τοῖς μαθηταῖς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐν τῶν κεφαλαιοδεστέρων σημείων τοῦ ἐξωτερικοῦ πολιτισμοῦ β'. διὰ τὴν εὐρύτεραν ἀνάπτυξιν τῆς ἀλληλοβοήθειας καὶ ἀλληλεγγύης τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν πρὸς περιορισμὸν, κατὰ τὸ δυνατόν, τοῦ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν μεγάλου ἐλαττώματος τῆς φυλῆς μας, τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τοῦ ἀτομισμού, ὅστις ματαιώνει κάθε εὐγενὴ προσπάθειαν καλλιτερεύσεως τῶν παρ' ἡμῖν κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ γ'. διὰ τὴν συστηματικώτερον καλλιέργειαν τῶν διεθνῶν σχέσεων, πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ γνησίου πνεύματος τῆς καλῆς γειτονίας καὶ τῶν γνησίων εἰρηνευτικῶν διαθέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν, πρὸς καθιέρωσιν τῆς παγκοσμίου εἰρηνικῆς διασώσεως τῶν λαῶν καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ παρ' ἡμῖν συνειδήσεως τῶν εὐθύνων καὶ ὑποχρεώσεων μας ὡς πολιτῶν τῆς μεγάλης πατρίδος, τῆς Οἰκουμένης, ἡ ὁποία τότε μόνον θὰ ὀρθοποδήσῃ εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ τμήματα, ὅταν ἐπικρατήσουν εἰς αὐτὰ αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας περὶ ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς ἀγάπης καὶ ἀπολύτου εὐθύτητος χαρακτηριστικῆς, καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἰδεολογίας περὶ ἀρμονικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀρετῶν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τούτων ἔχουν ἤδη ἐφαρμοσθῇ διάφοροι μέθοδοι καὶ κινητοποιηθῇ διάφορα μέσα, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὸ περιοδικὸν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., τοῦ ὁποίου καὶ μόνῃ ἡ κυκλοφορία εἰς 80.000 περίπου φύλλα δεικνύει τὴν παιδαγωγικὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐπὶ χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων.

Ἀξίον ἰδιαίτερας μνεῖας εἶναι ὅτι οἱ Ἐρυθροσταυ-

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Ἀμιλκας Ἀλιβιζάτος ἐνῶ ὁμιλεῖ.
The president G. J. R. C. Mr. Hamilcar Alivizatos speaking.

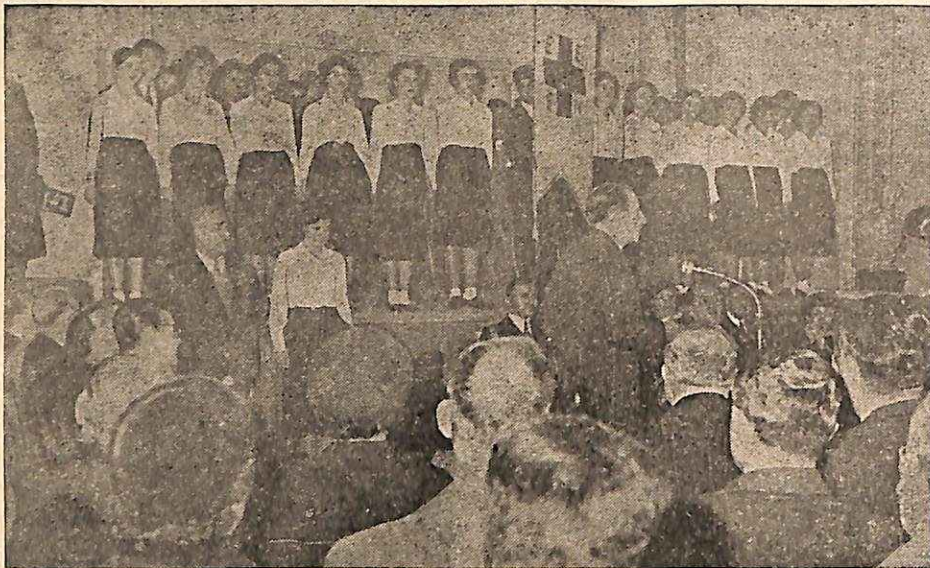
ρίται τῆς Μέσης καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἑκπαίδευσως τῶν μὴ δοκιμασθέντων τμημάτων τῆς χώρας μας υἱοθέτησαν περὶ τὰ 250 σχολεῖα κατεστραμμένων περιοχῶν, προσπαθοῦντες νὰ ἐφοδιάσουν αὐτὰ με παντοῖον σχολικὸν ὕλικον.

Ἡ ὅλη ἐργασία τῶν ἐλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν δὲν ἀνεγνωρίσθη μόνον ἀπὸ τὰς ἐπίσημους στρατιωτικὰς

ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ξένων Ἑρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος, οἱ ὁποῖοι ἐξετίμησαν σπουδαίως τὴν εὐρυτέραν προσπάθειαν τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν μας διὰ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς γραμματοσσιμῶν καὶ μάλιστα πολυτίμων λευκωμάτων. Αἱ ἐκδηλώσεις τῶν ξένων Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ἀποτελοῦν τίτλους τιμῆς πολυτίμους διὰ τοὺς Ἑρυθροσταυρίτας μας.

Ὅλη αὕτη ἡ γενομένη ἐργασία καὶ ἐκείνη, τὴν ὁποῖαν ἐλπίζομεν νὰ ἀναπτύξωμεν ὀφείλεται κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον εἰς τὸ ἔμφυτον πολύτιμον ἀγαθὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ πολὺ μακρινὴν κληρονομίαν καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἐξεμεταλλεύθημεν ἀκόμη ὅσον ἔπρεπε πρὸς ἀξιοποίησιν του, τὸ γνωστὸν ἑλληνικὸν φιλότιμον.

Ἐπειτα ὅμως, ὡς ἐλέγχθη, ἡ ἐργασία αὕτη δὲν θὰ ὀφίστατο ἂν ἔλειπεν ἡ συνεργασία τῶν κ. κ. Ἐπιθεωρητῶν, τῶν διευθυντῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων Μ. καὶ Δ. ἐκπαιδύσεως καὶ ἐπιθυμῶ κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμὴν νὰ τοὺς διαβεβαιώσω περὶ τῆς βαθυτάτης ἐκτιμήσεως τῆς σπουδαίας συμβολῆς τῶν καὶ νὰ τοὺς ἐκφράσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Ε.Ε.Σ. γενικῶς καὶ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἰδιαίτερος δι' αὐτὴν. Ἀ-

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γ. Μόδης ὁμιλῶν.
The Minister of Public Instruction speaking.

σφαλῶς δὲ ἐπὶ τῆς ἰδικῆς τῶν προθυμίας καὶ τῆς ἀγάπης τῶν διὰ τὸ ἔργον ἡμῶν βασιζόμεθα διὰ νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἐξέλιξιν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἄξιον καὶ δίκαιον εἶναι νὰ ἀναμνησθῶμεν μετ' εὐγνωμοσύνης τῆς μεγάλης συμβολῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου μου Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀχιλλέως Κύρου ὁ ὁποῖος ἐνεφύσα μὲ τὸ μεγάλο πατριωτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἐνδιαφέρον του ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ἡ συμβολή του θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητη εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ εἰς ὅλοκληρον τὸν Ε.Ε.Σ.

Παρεκτὸς τῆς προθύμου καὶ σοφῆς συμβολῆς τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας τοῦ τμήματος ὡς καὶ τοῦ Προέδρου κ. Τσαμοδοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς Ἀττικῆς ἐπιθυμῶ νὰ μνημονεύσω ἰδιαίτερος τῆς Κας Ἰουμῆνης Κανελλοπούλου ἡ ὁποία, κατὰ τὴν περίοδον 1947 - 1949 προσέφερε σπουδαίας ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν πρὸς ψυχολογίαν τῶν τραυματιῶν.

Τέλος θεωρῶ καθήκον μου νὰ ἐκφράσω θερμῶς τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὴν Δ)σιν καὶ τὸ προσωπικόν, οἱ ὁποῖοι ἀφανῶς ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἀνέχουν τὸ βάρος τῆς ἐργασίας τοῦ τμήματος καὶ εἰς τοὺς ὁποίους, ὅπως εἰς τοὺς ὀπισθεν τῆς σκηνῆς ἐργάτας, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ πλήρης ἐπιτυχία τοῦ ἔργου. Εὐχαριστῶ πάντας αὐτοὺς τοὺς πολυτίμους συ-

νεργάτας καὶ πιστεύω ὅτι ἡ πρόθυμος συνεργασία τῶν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν μελετωμένων σχεδίων ἐπεκτάσεως καὶ ἀναδείξεως τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

Καὶ ἤδη, Μεγαλειότατη, σὰς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῇτε νὰ ἀπονεύμητε ἰδιοχείρως τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς Ἑρυθροσταυρίτας μας τῶν διαφόρων σχολείων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπονομή καθυστέρησε μέχρι τοῦδε διὰ τεχνικούς λόγους, εἰς δείγμα ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένης προσπάθειας πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ὁραίας αὐτῆς πλευρᾶς τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς.

Λόγος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Π. Γεωργουτζοῦ:

Μεγαλειότατε,

Οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν εἶναι γεμάτοι ἀπὸ χαρὰν καὶ συγκίνησιν, διότι σήμερον ἡ Πολιτεία ρίπτει τὸ βλέμμα ἐκ τοῦ σύνεγγυς εἰς ἕνα τομέα τοῦ ἔργου τῶν, τὸν τομέα τῆς Ἑρυθροσταυρικῆς τῶν δράσεως.

Καὶ ἡ συγκίνησις τῶν εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερα, διότι οἱ Βασιλεῖς τῶν μὲ τὴν παρουσίαν τῶν ὑπογραμμίζουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Θρόνου διὰ τὸν κατ' ἐξοχὴν σημαντικὸν αὐτὸν τομέα τῆς σχολικῆς δραστηριότητος.

Οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι ἐθεωρήσαμεν χρέος μας νὰ ἐγκολπώσωμεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ ἰδεώδη αὐτά, τῆς ὑγιεινῆς, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς διεθνούς φιλίας καὶ συνεργασίας, καὶ νὰ χειραγωγώσωμεν εἰς ταῦτα τοὺς μαθητάς μας, ἀφοῦ δι' αὐτῶν ἐξυπηρετούμεν ἄριστα σκοποὺς θεμελιώδεις τοῦ παιδευτικοῦ μας ἔργου.

Μὲ τὰ εὐγενῆ αὐτὰ ἰδεώδη καταπολεμοῦνται αἱ ρίζαι τοῦ παιδικοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ αἱ τρυφερὰ ψυχὰ τῶν μαθητῶν προσανατολίζονται εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τοῦ πλησίον καὶ τοῦ μακρὰν, σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ τοὺς παγκοσμίους πολέμους καὶ μὲ τὰς προόδους τῆς Τεχνικῆς ἡ Οἰκουμένη κατέστη ἀπυστέυτος στενὴ, οἱ λαοὶ προσήγγισαν πάρα πολὺ ἀλλήλους, καὶ παρίσταται ἀνάγκη νὰ ποιήσωμεν εὐθείας τὰς τριβὰς τῆς ἀλληλογνωριμίας τῶν καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης, ὥστε τὰ ἠνωμένα Ἕθνη τὰ γίνον πράγματι ἡνωμένα.

Ἡ σχολικὴ ἀλληλογραφία ὑπόσχεται πλούσια τὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς πρώτας διεθνεῖς ἐπαφὰς τῶν σχολείων μας.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐξέλιπον πλέον καὶ δὲν ὑπάρχουν μετὰ τῶν ἐπὶ γῆς λαῶν παρὰ μόνον Ἕλληνες, ἀφοῦ Ἕλληνες καλοῦνται οἱ τῆς παιδείας τῆς ἡμετέρας μετέχοντες. Καὶ ἂν εἰς τὴν χώραν τῶν Ὑπερβορείων ὑπάρχουν ἄμουςοι φίλοι τοῦ Ἀρεως, ὁ μουσηγέτης Ἀπόλλων καὶ αἱ Πιερίδες Μοῦσαι ἐλπίζομεν νὰ θέλξουν ἐν τέλει τὰς ψυχὰς τῶν καὶ νὰ τρῶς ἐπαναφέρουν εἰς τὴν φιλίαν τοῦ Διός. Ἡμεῖς, τέκνα ἐνὸς ἔθνους, τοῦ ὁποῖου οἱ ἀμέτρητοι ἀληθῶς πόλεμοι ὑπῆρξαν μόνον ἀμυντικοί, θὰ ἔχωμε ἀνοιχτὴν τὴν ἀγκάλην μας ἐν πνεύματι χριστιανικῷ πρὸς πάντας, ἀναμένοντες ἀντίστοιχον ἀνταπόκρισιν.

Ἐκ τῶν παρορμήσεων τούτων κινούμενοι οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι ἐπέδοθον μετὰ πάθος εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον διέγραψεν ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ἐξέθεσεν ἐν λεπτομερείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ διὰ τὸ ὁποῖον εἰμεθα ἀληθῶς υπερήφανοι.

Περὶ τοῦ ἔργου μας ὅμως τούτου ὑπάρχει καὶ ἐτέρω ἀγγλωττος μαρτυρία. Ἡ ποιότης τῶν μαθητῶν μας. Καὶ διὰ τοὺς μαθητάς μας εἰμεθα εἰς τὸ ἔπακρον υπερήφανοι.

Εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς παρελθούσης τετραετίας, ὅτε τὸ ἔθνος μας ἠγωνίζετο περὶ ζωῆς ἢ θανάτου ἐναντίον τῆς ξενοκινήτου ἀνταρσίας, οἱ μαθηταὶ μας ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φρονηματισθέντες ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῶν διεπότισαν τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τοῦ δικαίου τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος καὶ κατέπεισαν ὅσους ἀδιαφόρους καὶ ἀμφισβητοῦντας νὰ ἐνταχθοῦν ψυχικῶς μὲ τὸ μέρος τῆς φάλαγγος τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως τῆς φυλῆς μας καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας.

Καὶ οἱ μαθηταὶ μας ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ὠδηγημένοι ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῶν, εἶπαν ἕνα γλυκὸ λόγο ἢ ἕνα τραγούδι στοὺς τραυματίας μας, ἔγραψαν ἕνα γράμμα ἢ ἔστειλαν ἕνα μικρὸ δῶρον, ἕναν ἀπλὸ χαιρετισμὸν, εἰς τοὺς μαχομένους ἥρώας μας καὶ ἔδιναν ἔτσι σ' αὐτοὺς τὴν ἐπιβεβαίωσιν ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν ἦτο ἱερός καὶ ὅτι ὀπισθεν τῶν ἴσταται ἡ νέα γενεὰ καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον.

Ἰδοὺ πῶς οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν ὑπῆρξαν οἱ ἀφανεῖς στρατιῶται τῶν μετόπισθεν. Ἄν ὅμως τὸ ἔργον μας ἐτέθη ἐξ ἀρχῆς εἰς βάσιν ἐπιτυχῇ, καὶ ἂν κατωρθώσαμεν ἔτσι κάτι γενναῖον, εἰναί ἔργον δικαιοσύνης νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν τὸ κατωρθώσαμεν μόνον.

Μία θερμὴ, ρωμαλέα καὶ ζωογόνος πνοὴ ἐξεπορεύετο διαρκῶς ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ μᾶς ἐσυντρόφευεν εἰς τὰς προσπάθειάς μας. Ἐμπνευσμένα πρόσωπα συνέπραττον ἐυστόχως καὶ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν προσπάθειαν, μετὰ δὲ τούτων καὶ ὁ ἀλησμόνητος ἐκεῖνος ἐθνικός ὄντως ἀγωνιστής, ὁ Ἀχιλλεὺς Κύρου.

Ἐνα ἀσύνηθες παράδειγμα βαθείας πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ κοινὸν ἔργον προέβαλλον διαρκῶς ἐνώπιόν μας οἱ ἄλλοι ἐκεῖνοι ἀφανεῖς ἥρωες ποῦ διευθύνουν καὶ διεκπεραιῶνουν μὲ ὑπομονήν, καλωσύνην, χαλκέντερον ἐνεργητικότητα, καὶ ἐργατικότητα μέχρις αὐτοθυσίας ἀπὸ ἔτη τώρα τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ συνεννοοῦνται κατὰ τρόπον ἐγκάρδιον, δημιουργικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν μὲ τοὺς διδασκάλους.

Ἀξίζει ἐπίσης νὰ μνημονεῦθῃ ἰδιαίτερος τὸ παράδειγμα μᾶς εὐγενοῦς κυρίας, ἡ ὁποία ἐπὶ ἔτη εἶχε κάμει ἐνδιαίτημά της τὰ Στρατιωτικά μας Νοσοκομεῖα, ἀδελφὴ καὶ Μητέρα τῶν τραυματιῶν μας, καὶ ὡς σύνδεσμος τῶν Νοσοκομείων μὲ τὰ σχολεῖα μας καθωδήγει τὰς τακτικὰς ἐπισκέψεις τῶν σχολικῶν μας χορωδιῶν καὶ μετεἶθεν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν προγραμμάτων τῶν ἐπισκέψεων τῶν σχολικῶν ὁμάδων μας εἰς τὰ Νοσοκομεῖα.

Πρὸ πάντων ὅμως τὸ μέγα κίνητρον πρὸς δόξαν ἤρχετο πρὸς τοὺς διδασκάλους μας ἀπὸ ἀκόμη ὑψηλότεραν θέσιν, ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος. Ἀπὸ τὴν λατρευτὴν μας Βασιλίσσαν, ποῦ πρὸ 4 ἐτῶν μᾶς ἐπεσκέφθη, παρηκολούθησε τὸ Ἑρυθροσταυρικὸν μας ἔργον, ὁμίλησε μαζί μας, μᾶς ἐνεθάρρυνε καὶ μᾶς κατηύθυνεν εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.

Ἡ ὁποία μὲ τὴν θρυλικὴν τῆς ἐκείνην ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Κόνιτσαν ἐμετέωρισε τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν καὶ μᾶς ἔδειξεν ὅτι εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος κανένα ἐμπόδιον δὲν εἶναι ἀνυπερβλήτον.

Καὶ ἡ ὁποία κατέκτησεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν στοργὴν καὶ τὴν λατρείαν τοῦ λαοῦ τῆς, ὥστε τὰ ἀπέναντί της αἰσθημάτων του, ὅταν ἐπιφαίνεται δημοσίᾳ, νὰ δύναται νὰ ἐκφρασθοῦν καὶ μὲ τοὺς χαιρετιστήριους ἐκείνους στίχους, ποῦ οἱ Βυζαντινοὶ πρόγονοί μας ἀπύθυναν πρὸς τοὺς δημοσίᾳ ἐμφανιζομένους αὐτοκράτορας τῶν:

Ἰδοὺ τὸ ἔαρ τὸ καλὸν πάλιν ἐπανατέλλει
φέρων ὑγείαν καὶ χαρὰν καὶ τὴν εὐημερίαν.

Ἀλλὰ τὸν τόνον τῆς δραστηριότητος ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν λατρευτὸν μας Βασιλέα, τὸν ἀεικίνητον, τὸν ἀκάματον, τὸν πᾶσαν γῆν τῆς Ἑλλάδος ἐπισκεπτόμενον καὶ ἐμψυχούντα. Ὅστις τὰ βλέμματα διαρκῶς στρέφει πρὸς τὴν προκοπὴν τοῦ ἔθνους καὶ διαρκῶς ἐγκαρδιώνει, ἐμπνέει καὶ ἐνισχύει πάντα ἐργάτην ἀγαθὸν καὶ πᾶν ἔργον ἀποβλέπον εἰς τὴν πρόδον τοῦ λαοῦ Του.

Μεγαλειότατε,

Οἱ διδάσκαλοί μας καὶ ἡ νεολαία μας ἡ μαθητικὴ, ἴστανται εἰς τάξιν ἀνατάσεως ἐθνικῆς. Εἰμεθα πανέτοιμοι νὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀνικοδομητικὴν ἐργασίαν.

Ἡ ἐπιδοκιμασία Σας τονώνει τὴν πίστιν μας καὶ διπλασιάζει τὰς δυνάμεις καὶ τὰς προσπάθειάς μας διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους μας καὶ τὴν δημιουργίαν μιᾶς εὐτυχεστέρης αὔριον.

Σὰς ἀκολουθοῦμεν πιστοί, Μεγαλειότατε.

✽

Λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Μόδης:

«Χαράν, ἱκανοποίησιν καὶ ἀκόμα συγκίνησιν ἔδοκίμασα δι' ὅσα ἤκουσα σήμερον ἐν σχέσει μὲ τὴν δρᾶσιν σεμνῶν ἐκπαιδευτικῶν ποῦ δὲν περιορίσθησαν εἰς τοὺς τέσσαρες τοίχους τοῦ σχολείου τῶν, ἀλλὰ ἐπεξετάθησαν καὶ πέραν αὐτῶν καὶ ἀγκάλιασαν χιλιάδας παιδιῶν προθύμων ἐπίσης νὰ ἐργασθοῦν ἐκτὸς τοῦ σχολείου τῶν.

Τοὺς συγχαίρω ἐκθύμως καὶ δολοφύχως. Ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἐξεπήγαγε ἴσως ἀπὸ τὰ αἰματοβαμμένα πεδία τῶν μαχῶν. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἔπαυσε ν' ἀποτελῇ τὴν εὐγενεστέραν ἐκδήλωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης. Τῆς ἐκδηλώσεως δὲ αὐτῆς ἀπτὰ δειγμάτα — ἃς μὴ τὸ λησμονοῦμεν — ἐλάθαμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες κατὰ τὰ πικρὰ ἰδίως χρόνια τῆς κατοχῆς καὶ τὰ πικρότερα τοῦ μετακατοχικοῦ χειμῶνος ὅταν ὁ Διεθνὴς καὶ ἄλλοι Σταυροὶ ἔσπευσαν νὰ μᾶς βοηθήσουν καὶ νὰ μᾶς σώσουν ἀπὸ τὸν ἀφανισμόν. Ὁ δὲ Ἑλβετικὸς Σταυρὸς ἔσωσε πολλοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τὸ μαχαίρι, Ἕλληνας ἀτυχῶς, τὸν χειμῶνα 1944 - 45.

Ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Νεότητος εἶναι ὁργάνωσις κατ' ἐξοχὴν χριστιανικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ καὶ ἐπομένως καὶ Ἑλληνικὴ. Περιλαμβάνει ἤδη υπερτριτοσίου χιλιάδας, ὡς ἤκουσα, παιδιῶν. Συνηθίζουν δι' αὐτῆς τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ βοηθοῦν τὸν «πλησίον», ν' ἀγαποῦν τοὺς συνανθρώπους τῶν χωρὶς καὶ νὰ λησμονοῦν τὸν πολυπαθὲ καὶ πολυδυσχερῶμενον τόπον.

Εἶναι ἄξια συγχαρητηρίων τὰ παιδιὰ καὶ ἄξιοι ἐκτιμήσεως καὶ βραβεύσεως οἱ διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν ἀμισθὶ τὴν εὐγενικὴν αὐτὴν ἐργασίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ Πολιτεία δὰ κρατήσῃ σημεῖωσιν, τὸ ὑπόσχομαι, τῆς πολυτίμου αὐτῆς δράσεώς των».

✽

Τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπηκολούθησε ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων τῶν λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας ὑπὸ τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης εἰς τὰ βραβευθέντα σχολεῖα.

Τὴν σεμνὴν καὶ ὠραιότατην αὐτὴν τελετὴν, ἡ ὁποία ἤρχισε μὲ τὸν Ὕμνον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ἐκλείσει ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος ὑπὸ τῆς χορωδίας τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν τῆς Μαρσαλείου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

Ἑρυθροσταυρίται 18ου Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Θεσσαλονίκης καθαρίζουν τὴν αἶθλη τοῦ Σχολείου.
Juniors of the 18th Elem. School Salonica cleaning their playground.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

Αυστραλιανός Ε.Σ.Ν.

Επιθυμούμε να εκφράσουμε το θαυμασμό μας για το λεύκωμα του 2ου Δημ. Σχολ. Αιγίνης.

Το περιεκτικώτατο αυτό λεύκωμα ήταν από τα ωραιότερα που είχαμε.

Δίδει μίαν πλήρη και διδακτική εικόνα της όλης ζωής, (ασχολιών, ιστορίας και παραδόσεως) του τόπου από τον οποίον προήρχετο.

Διά τον λόγον αυτόν προεκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον. Παρακαλούμε να διαβιβάσετε τα συγχαρητήριά μας εις την Διεύθυνσιν, το προσωπικόν και τους μαθητάς του εν λόγω σχολείου.

Ο Γεν. Γραμματέας

Βελγικός Ε.Σ.Ν.

Είμεθα ευτυχείς να σας γνωρίσωμεν λήψιν των 6 λευκωμάτων σχολικής αλληλογραφίας.

Ήσαν θαυμάσια και σας ευχαριστούμε θερμότατα. Θά φροντίσωμεν να τα διαβέσωμεν εις εφάμιλλα σχολεία της χώρας μας.

Μετά τιμής
Ο Γεν. Γραμματέας

Σημείωσις. Εις τον Βελγικόν Ε.Σ.Ν. έστάλησαν λευκώματα προερχόμενα από τα κάτωθι σχολεία:

- 1) Παράρτημα Γυμνασίου Αρσακείου Ψυχικού.
- 2) Δραγάσειον Εκπαιδευτικόν Ίδρυμα.
- 3) Σχολή Αθηνών, Γερ. Σαλβάνου.
- 4) Ίδιωτική Σχολή Μερ. Χατζήθεη Ν. Φιλαδέλφεια.
- 5) Πρωτ. Δημ. Σχολ. Παιδ. Ακαδημίας Ηρακλείου Κρήτης.
- 6) Α' Δημ. Σχολείον Κιλκίς.

Καναδικός Ε.Σ.Ν.

Τα 16 λευκώματα έφθασαν άσφαλώς και ήσαν ώρα-ότατα.

Είμεθα βέβαιοι ότι θα ευχαριστήσουν πολύ τους Έρυθροσταυρίτας μας.

Μετά τιμής
Η Διευθύντρια του Κ.Ε.Σ.Ν.

Σημείωσις. Εις τον Καναδικόν Ε.Σ.Ν. έστάλησαν λευκώματα προερχόμενα από τα κάτωθι σχολεία:

- 1) Β' Γυμνάσιον Θηλέων, τάξις Δγ' Αθηνών.
- 2) 10ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφέρειας Αθηνών (τάξις ΣΤ').
- 3) 11ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφέρειας Αθηνών.
- 4) 15ον Δημ. Σχολ. Α' Περιφέρειας Αθηνών.
- 5) 11ον Δημ. Σχολ. Β' Περιφέρειας Αθηνών.
- 6) 16ον Δημ. Σχολ. Β' Περιφέρειας Αθηνών.
- 7) Ζάννειον Όρφανοτροφείον Αρρένων Πειραιώς.
- 8) Δημ. Σχολ. Αγίου Αντωνίου Γόρτυνος - Κρήτης.
- 9) 10ον Δημ. Σχολ. Ατσαλένιου, Ηρακλείου - Κρήτης.
- 10) 2ον Δημ. Σχολ. Ιστιάς Εύβοίας.
- 11) Δημ. Σχολ. Καλαφατιώνων Κερκύρας.
- 12) Δημ. Σχολ. Παλαιοθαρβασαίνης Ηλείας.
- 13) Δημ. Σχολ. Περουλάδων Κερκύρας.
- 14) Δημ. Σχολ. Πιτσιδίων Κρήτης.
- 15) Δημ. Σχολ. Πλάκας Μήλου.
- 16) Α' Πρωτ. Δημ. Σχολ. Παιδ. Ακαδημίας Τριπόλεως.

Αι υιοθεσίαι συνεχίζονται

ΠΑΛΑΙΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ

1) Το 16ον Δημ. Σχολ. Β'. Περ. Αθηνών διά το Δημ. Σχολ. Γορίτσης Κονίτης 2 χαρτοκιβώτια με διάφορα είδη.

2) Η Ίδιωτική Σχολή Εὐαγγελινίδου διά το Δημ. Σχολ. Κοκκίνου Δωρίδος 13 δέματα με σχολικόν υλικόν.

3) Το ΣΤ'. Μικτόν Γυμνάσιον Καστέλλας διά το Δημ. Σχολ. Αγ. Εὐθυμίας Άλμωπίας 1 σάκκον με σχολικά είδη.

4) Το 2ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας διά το Δημ. Σχολ. Μαυρονερίου Φιλιατών 1 δέμα με σχολικά είδη.

5) Το 16ον Δημ. Σχολείον 1'. Περ. Πειραιώς διά το

Δημ. Σχολ. Βιταίου - Ζαγορίου 2 δέματα με γραφικὴν ὕλην.

6) Το Δημ. Σχολ. Βουρκαρίου Κέας διά το Δημ. Σχολ. Πηγαδουλίων Φιλιατών 1 δέμα με γραφικὴν ὕλην.

7) Το 1ον Δημ. Σχολ. Αιγίνης διά το Δημ. Σχολ. Αγ. Γεωργίου Ημαθείας 1 δέμα με σχολικά είδη.

8) Τα 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολ. Ασπροπύργου διά τα Δημ. Σχολ. Χρυσορράχης Παγωνίου καὶ Δαδώνης Ιωαννίνων 10 δέματα με ἱματισμόν, βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην.

9) Το 30ον Δημ. Σχολ. Β'. Περ. Αθηνών διά το Δημ. Σχολ. Ελαίας Φιλιατών 5 χάρτινα βαρέλια καὶ 1 δέμα με ἱματισμόν, σχολικά είδη καὶ παιχνίδια.

ΝΕΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ

1) Το 1ον Δημ. Σχολ. Κατσιποδίου διά το Δημ. Σχολ. Μαυρονερίου Φιλιατών 1 δέμα με είδη ἱματισμοῦ.

2) Το 12ον Δημ. Σχολ. Δ'. Περιφ. Αθηνών διά το Δημ. Σχολ. Καλεντζίου Πλαίσιας Ιωαννίνων 3 δέματα με διάφορα είδη καὶ παιχνίδια.

3) Το 19ον Δημ. Σχολ. Β'. Περιφ. Πειραιώς διά το Δημ. Σχολ. Εὐζώνων Παιονίας 1 δέμα με σχολικά είδη.

4) Το 10ον Δημ. Σχολ. Δ'. περιφ. Αθηνών διά το Δημ. Σχολ. Καρουτών Δωρίδος 6 δέματα με διάφορα είδη.

5) Το 1ον Δημ. Σχολ. Περιστερίου διά το Δημ. Σχολ. Όρειοῦ Παγωνίου 2 δέματα με σπολικά είδη.

6) Το Γ'. Γυμνάσιον Αρρένων Πειραιώς διά το Δημ. Σχολ. Πενταλόφου Παιονίας 1 χαρτοκιβώτιον με γραφικὴν ὕλην.

7) Το Δημ. Σχολ. Γαλατᾶ Β'. Περ. Πειραιώς διά το Δημ. Σχολ. Σιτσαίνης Ιωαννίνων 1 δέμα με γραφικὴν ὕλην.

8) Η Ίδιωτική Σχολή Κατρανίδου - Λαγογιάννη Πειραιώς διά το Δημ. Σχολείον Μαυρονερίου Φιλιατών 2 δέματα με γραφικὴν ὕλην.

9) Το 8ον Δημ. Σχολ. Α'. Περ. Πειραιώς διά το Δημ. Σχολ. Μπουφιού Φλωρίνης 2 δέματα με γραφικὴν ὕλην.

10) Το Δημ. Σχολ. Καλυθίων Μεσογείων διά το Δημ. Σχολ. Αγ. Κυριακῆς Νεστορίου 1 δέμα με γραφικὴν ὕλην.

11) Το 2ον Δημ. Σχολ. Νικαίας Α'. Περιφ. Πειραιώς διά το Δημ. Σχολ. Τσαμαντᾶ Φιλιατών 1 δέμα με γραφικὴν ὕλην καὶ μαθητικά βιβλία.

12) Το 2ον Δημ. Σχολ. Κηφισιάς διά το Δημ. Σχολ. Καρπεροῦ Γρεβενῶν 4 χαρτοκιβώτια καὶ 1 δέμα με σχολικά είδη καὶ βιβλία.

13) Το 3ον Δημ. Σχολ. Δ'. Περ. Αθηνών διά το 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολ. Εξαπλατάνου Άλμωπίας 1 δέμα με γραφικὴν ὕλην καὶ σχολικόν υλικόν.

14) Το 12ον Δημ. Σχολ. Νικαίας Α'. Περιφ. Πειραιώς διά το Δημ. Σχολ. Παγονερίου Κάτω Νευροκοπίου 2 δέματα με γραφικὴν ὕλην καὶ σχολικόν υλικόν.

Έρυθροσταυρίται Γ' Δημ. Σχολ. Κατερίνης κατά την επίσκεψιν των εις τὸ Νοσοκομείον τῆς πόλεως ὅπου ἐψυχάγησαν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ προσέφεραν δῶρα.

Juniors of the 3rd Elem. School Katerini, visited the hospital and distributed various gifts.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

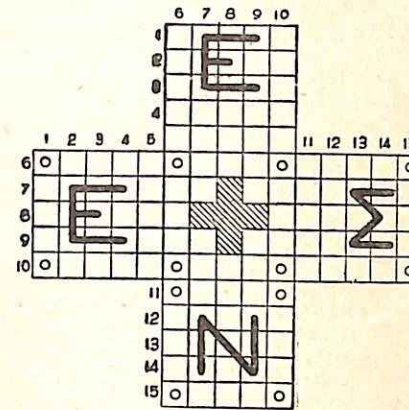
ΤΗΝ ΕΠΑΘΕ

Ο Μίμης ήθελε πολύ να είχε μερικές ακόμη ημέρες διακοπές από το σχολείο, γιατί οι πασχάλινες του φάνηκαν πολύ λίγες. Χωρίς να χάσει καιρό παίρνει το τηλέφωνο και προσπαθώντας να μιμηθῇ τὴ φωνὴ τοῦ πατέρα του, λέει στὸν διευθυντή. Μὲ λύπη σας λέω ὅτι ὁ Μίμης δὲν θὰ μπορέσει νὰ ἔλθῃ στὸ σχολεῖο γιὰ πέντε ἢ ἕξι ἡμέρες ἀκόμη γιατί εἶναι ἀρρωστος... Τὸ καὶμένο τὸ παιδί ἀπαντᾷ ὁ διευθυντὴς λυπᾶμαι γι' αὐτό... Καὶ ποῖς τηλεφωνεῖ, παρακαλῶ;

Ο πατέρας μου, κύριε διευθυντά...

Κ. ΤΣΙΛΙΔΗΣ

δον Γυμνάσιον Καστέλας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

2. Γαλλικὸν σύμφωνον ὅπως προφέρεται.

4. Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.

5. Τὸν εἶδε ὁ Μωϋσῆς νὰ βγάξῃ φλόγες χωρὶς νὰ καίεται (ὄνομ.).

6. Μία πόδοσφαιρική δμάς Θεσσαλονίκης. — Ὑποδιαίρεσις χρόνου. — Τόπος λατρείας.

7. Θεά. — Μέλος οἰκογενείας.

8. Ὑποδιαίρεσις ἡμέρας. — Αἰτιολογικὸς σύνδεσμος.

9. Τὸ φυτὸν λώρανθος ὁ εὐρωπαϊκὸς (κτητ.). — Ἅγια, ἱερά.

10. Εἰς τὼν πλανητῶν τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος. — Τώρα. — Τραπουλόχαρτο.

11. Ἀπάνω.

15. Κατεσκεύασε πρῶτος πλοῖο.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Υἱὸς τοῦ Ἰσαάκ.

5. Χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

6. Εἶχε δώδεκα υἱούς. — Ἡ ρόγα τοῦ σταφυλίου (καθ.). — Διότι (ἀρχ.).

7. Ἡ γλυκύτερη στὸ κόσμo. — Ἀριθμητικόν.

8. Ὁ αἰὼν ἔχει ἑκατὸ τέτοια. — «Βρῆκε ἡ νύφη μας τό... πισ' ἀπ' τὴ πόρτα».

9. Μέρος τοῦ ποδός. — Ὑπομονητικὸ ζῶο (δοτ.).

10. Μέγας προφήτης. — Νησι τῶν Κυκλάδων. — Ἡ κοινὴ μας μητέρα.

11. Νότιος ἄνεμος (γεν.).

12. Ἠπειρος (γεν.).

15. Ποντικὸς (καθ.).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΤΑΥΤΣΗΣ

Γυμνάσιον Βάλτης (Πολυγύρου)

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥ

— Τὰ κ η ς: Καλησπέρα Λάκη μου ἐπιστρέφεις σὲ παρακαλῶ τὸ βιβλίο πού σοῦ δώσα;

— Λά κ η ς: Δυστυχῶς τὸ ἔδωσα σ' ἓνα φίλο μου.

— Τὰ κ η ς: Τὸ θέλω, ἔρεις γιατί ἐκεῖνος πού μου τὸ δάνεισε καὶ ἐμένα μου εἶπε πὼς ὁ ἰδιοκτήτης του τὸ χρειάζεται.

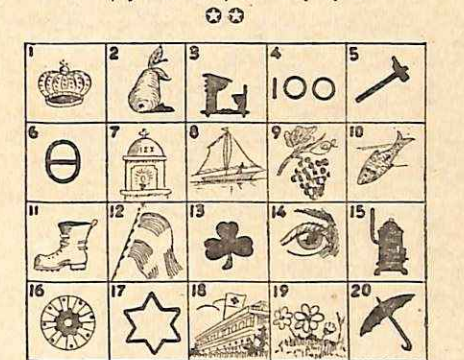
Π. ΣΚΛΕΠΑΣ

Γυμνάσιον Καστέλας

ΕΞΥΠΝΑ

Ο Πίπης: Μαμά θά κάνω μιὰ επίσκεψι.

Μαμά: Ποῦ παιδί μου; Πίπης: Στὰ γλυκά μαμά.

Εάν εὑρητε σωστὴν τὴν ὀνομασίαν τῶν ἀνωθεν ζητουμένων εἰκόνων καὶ τοποθετήσετε κατὰ ἀριθμητικὴν σειρὰν τὸ ἀρχικὸν γράμμα τῆς ὀνομασίας τῆς κάθε εἰκόνας θὰ εὑρητε μιὰ χρήσιμη συμβολή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΩΤ. ΠΑΓΩΝΗΣ

Ε' Τάξεως Γυμνασίου Έρυθρῶν

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ισμήνη, Φιφή, Πέτρο, Λάκη ἔλατε νὰ τὴν δῆτε.

Μά' ποιά! Σας εἶπα.

Δυὸ ταξιδιώται φθάνουν σὲ ἓνα ξενοδοχεῖο. Ὁ ἓνας παιδί τοῦ πατέρα τοῦ ἄλλου. Τί συγγένεια ἔχουν;

ΕΥΗ ΜΑΓΚΛΑΡΗ
Αρσακείου Ψυχικού

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Μ' ἔσπειρε ὁ γεωργὸς
μὲ ὕφανε ὁ ἀργαλιὸς
μὲ φόρεσε ἡ νοικοκυρά
μὲ φόρεσαν καὶ τὰ παιδιά.

Ασπρες καὶ μαῦρες κοπελλίτσες
μὲ γλυκὲς - γλυκὲς φωνίτσες.

Γύρω - γύρω στολισμένο
καὶ στὴ μέση γιομισμένο.

Κ . ς Νῆσος τῆς Δωδεκανήσου.

Κ . ς Συγγραφεὺς ὁ ἄνθρωπος.

Κ . ς Ἀγγλος.

Κ . ς Γεωμετρικὸν σχῆμα.

Κ . ς Πλανήτης.

Κ . ς Σαρκοφάγος.

Κ . ς Ὁ φύλακας τοῦ Ἄδου (στὴν ἀρχαίότητα).

Κ . ς Μεγάλος ψάρι.

ΑΓΓΛΙΑ ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ
Μαθήτρια Γυμνασίου
Αρσακείου Ψυχικού

ΣΚΑΛΑ

- 1) *
- 2) *
- 3) *
- 4) *
- 5) *
- 6) *
- 7) *
- 8) *
- 9) *
- 10) *

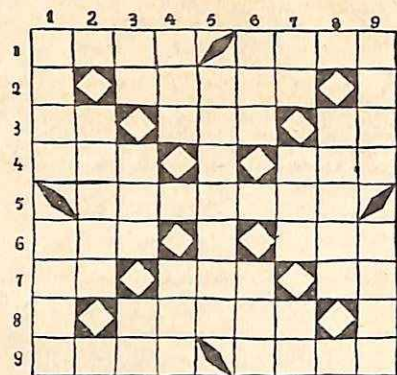
- 1) Σῆμα κινδύνου.
- 2) Ἀδελφός.
- 3) Ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας.
- 4) Πυκνὴ δμάς δέντρων.
- 5) Ἐνδοξὸ νησί.
- 6) Βέβαιος.
- 7) Βρέχει τὰ παράλια τῆς Ἀττικῆς.
- 8) Ἀεθολόγος.
- 9) Σχηματίζεται ἀπὸ συνεργαζόμενα κόμματα.
- 10) Μεταφορικὸν μέσον.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ

Μαθητὴς Γυμνασίου Βασιλικῶν

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Κάποια θεὰ στολίστηκε μ' ἀνθάκι πού μυρίζει κι ἐν' ἀκρωτήρι φάνηκε πού ὁ λύτης τὸ γνωρίζει. ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ
Γυμν. Εὐλοκάστρου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Χώρα της Ν. 'Αμερικής. — Πολεμικόν ὄχημα.
2. Πόλις της Μ. 'Ασίας.
3. Κλωστή. — 'Αρχαία θεά. — Βυζαντινή νότα.
4. Τίτλος στην 'Αθροιστική. — Σήμα κινδύνου.
5. Χώρα της Β. 'Αφρικής.
6. 'Ανδρικόν ὄνομα (ξεν.). — ... 'Αρτζελες.
7. Προτρέπει. — Γαλλική ποδοσφαιρική ὁμάς. — Νότα.
8. Μαλλιάρη (καθαρά).
9. Αιγυπτιακή θεότης. — Ποταμός της Κορέας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. 'Ακρον τοῦ σώματος. — Οἰκίακόν σκεῦος.
2. Νησί τοῦ Αἰγαίου.
3. Νότα. — 'Αμερικανικόν ὄνομα. — Νόμισμα της Κίνας.
4. Χρονικόν ἐπίρρημα. — Μάρκα αὐτοκινήτων.
5. Περιοχή της Πελοποννήσου.
6. Πρόθεσις. — Κοιμώτης (ξεν.).
7. Αἰγυπτιακή θεότης. — Νότα. — 'Αθλητικὸς ὄμιλος.
8. Μᾶς προκαλεῖ πολλάκις δάκρυα.
9. Νοστιμίζει τὸ φαγητόν. — Χώρα της ΝΑ. 'Ασίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΛΑΡΗΣ

Ε' Γυμνασίον 'Αρρένων Πειραιῶς
Τάξις Ζ

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Μίαν νῆσον τῶν Κυκλάδων
ἀν τὴν ἀναποδογυρίσης
γένος ράτσα στή στιγμή
μὲ μίαν θά σχηματίσης.

Εἶμαι ὄρος της 'Ελλάδος
μὰ ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς
καὶ τὸν τόνο μου ἀλλάξῃς
ἕναν ποταμὸ μεγάλο
σὴν στιγμή θὰ παρατάξῃς.

ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ- Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Γυμνασ. 'Αρρέν. Καθάλας

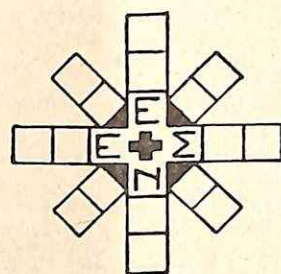
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΚΑΛΑ

- 1) * * * * *
- 2) * * * * *
- 3) * * * * *
- 4) * * * * *
- 5) * * * * *
- 6) * * * * *
- 7) * * * * *

- 1) Μεγαλύτερα τῶν 'Ηπειρῶν.
- 2) Πρωτεύουσα της νήσου Κούβας.
- 3) Χώρα της Βορείου 'Αμερικής.
- 4) Χώρα τῶν Βαλκανίων.
- 5) Κάτοικος χώρας της 'Αφρικής (θηλυκόν).
- 6) Χώρα της Νοτίου 'Αμερικής.
- 7) Νομός ἡ πεδιάς της 'Ισπανίας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

1ον Γυμνάσιον 'Αρρένων Πειραιῶς
Τάξις Δ' 3α

Προσπαθήστε νὰ βάλετε στὰ κενὰ τετραγωνίδια τοῦ σχήματος ἀριθμοὺς ἀπὸ 1 ἕως 18, πλὴν τοῦ 11, ἔτσι ὥστε καὶ ὀριζοντίως καὶ καθέτως καὶ διαγωνίως νὰ γίνεταί τὸ ἄθροισμα 40.

ΚΥΡ. ΚΑΛΠΑΚΙΔΗΣ

Α' Δημ. Σχολεῖο Γιαννιτσῶν

ΤΟ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ ΠΟΥΛΑΚΙ

"Ὅλος ὁ τόπος γύρω πρασινίζει.
Μ' ἀπ' τὴν αὐγή,

χρυσόφτερο πουλάκι φτερουγίζει,
μέσ' στὸ κλουβί.

"Ανήσυχο παρατηρεῖ τὴ Φύση

ἄχ τί κακό!
Νὰ μὴ μπορῇ κι αὐτὸ νὰ τρανουδήσῃ
γλυκὸ σκοπὸ!

Στὴ φυλακὴ κλεισμένο ὅλη μέρα
πικρὰ θρηνεῖ.

Μὲ λυπερὴ γεμίζει τὸν ἀέρα
βραχνὴ φωνή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΜΑΤΑΥΤΣΗΣ

Γυμνασίον Βάλτης

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Παῦλος: Νὰ δὴς μαμά, τί ἔβλεπα τὴ νύχτα στὸν ὕπνο μου. Εἶχαμε λείει ταραχὴ στὸ σπῆτι μας, μιά βουή, ἕνα κακό...

Πέτρος: Ψέμματα σοῦ λέει, καλὲ μαμά. 'Εγὼ κοιμόμουν δίπλα του καὶ δὲν ἄκουσα τίποτα!...

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

"Εσφαξα τὴν γίδα μου

ἔφαγα τὴν γίδα μου.

"Αφισα ἕνα μερὶ

καὶ ἔγινε ἡ γίδα μου γερή.

ΠΟΠΗ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΔΟΥ

Γυμν. Καλαμαριῶς

- 1) Μ * * * * *
- 2) Μ * * * * *
- 3) Μ * * * * *
- 4) Μ * * * * *
- 5) Μ * * * * *
- 6) Μ * * * * *
- 7) Μ * * * *
- 8) Μ * *
- 9) Μ *

- 1) "Ὁ μεγαλομάρτυς Δημήτριος ἐλέγεται καί...
- 2) Τρόπος ἐπιλύσεως διαφορῶν δύο ἀνθρώπων κατὰ παλαιότεραν ἐποχὴν.
- 3) "Ἡ ἀπότομος πνοὴ τοῦ ἀνέμου λέγεται...
- 4) "Ἐχει πολλὰ μοναστήρια.
- 5) "Ὅρος ποῦ ἔγινεν ἐνδοξον εἰς τὸ 1940.
- 6) Δὲν λείπει ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς.
- 7) "Ἡ μητέρα στὴ δημοτικὴ.
- 8) Χρονικὸ διάστημα.
- 9) "Ἡ κλίμαξ αὐτὴ ἔχει τέσσαρας διέσεις

ΚΑΙΤΗ ΣΕΜΙΤΑΚΗ

Μαθήτρια Γυμνασίου Σαλαμίνος

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

— Κώστα, Παῦλε, Λάκη, ἔλατε.
"Ἡρθεῖ!...

— Ποιά;

— Μὰ σὰς εἶπα.

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΛΑΜΟΙΡΗΣ

Γυμν. Ξυλοκάστρου

Καθηγητής: Καὶ τώρα θὰ μᾶς πῇς, Γιωργάκη, τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει τὸ ἀεροπλάνο νὰ στέκεται εἰς τὸν ἀέρα;

Μαθητής: "Ὁ πιλότος, κύριε.

Β. ΤΑΡΑΤΣΑΣ

Γυμν. Λιθωρικίου

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

"Ἡ μαμά: Τί καιρὸς κάνει ἔξω, Πᾶνο;

Πᾶνος: Δὲν μ' ἀφήνει ἡ βροχὴ νὰ κοιτάξω ἐπάνω.

ΚΙΜΩΝ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΤ' Τάξ. Δημοτ. Διασέλου - "Αρτης

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑΙ

— 'Εγὼ κι' ὁ γυιὸς μου γεννηθήκαμε τὴν ἴδια μέρα.

— Πῶς εἶναι δυνατόν;

— Ναί! Κι οἱ δύο μᾶς Δευτέρα.

ΜΙΧ. ΒΥΖΑΚΗΣ

Β'. 'Αορ. Πειραιῶς

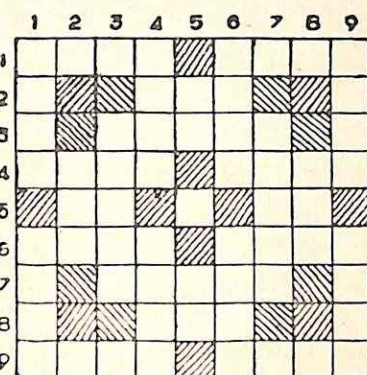

"Ὁ οἰκοδεσπότης ψυχρὰ πρὸς τὸν ὑποψήφιο ἐνοικιαστὴ του:

— Πρέπει νὰ σὰς πῶ ὅτι δὲν θέλω παιδιὰ, σκυλιά, γάτες καὶ παπαγάλους, ἐπίσης οὔτε πιάνο οὔτε ράδιο.

— Πολὺ καλὰ, ἀπάντησε, ἦσυχά ὁ ἐνοικιαστὴς. Μόνο, νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ στυλὸ μου γρατσουνάει λιγάκι...

('Απὸ τὸ περιοδ. τοῦ 'Ινδικοῦ Ε.Σ.Ν.)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Κεφαλὴ (ἀρχ.) — Βασιλεὺς της 'Ελλάδος.
- 2) Σήμα κινδύνου.
- 3) 'Αντωνυμία.
- 4) 'Αρχαῖος θεός. — Γνώστὸ ἔργο τοῦ Ζολᾶ.
- 5) Πρόθεσις. — Μαζί.
- 6) Πρῶτος σ' ὅλα, ἄριστος. — "Ἡρώς τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.
- 7) Χρησιμεύει νὰ ἀνεβαινώμε.
- 8) "Ἰδρυμα κοινωνικῶν ασφαλίσεων.
- 9) 'Αρχαῖο τάνκς. — Μεγάλη στρατιωτικὴ μονάς.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Μονάδες βάρους. — Γυναικεῖο ὄνομα.
- 2) Πρᾶγμα (λατινιστί).
- 3) Νῆσος της 'Ελλάδος.
- 4) "Ὅ,τι καὶ στὸ 6 ὀριζοντίως. — Μᾶς ἀκολουθεῖ παντοῦ.
- 5) 'Αναφορικὴ ἀντωνυμία. — Τὸ μισὸ τῆς λέξεως «ἀκτὴ».
- 6) 'Αντωνυμία (οὐδ.). — Νοστιμεύει τὸ φαγητόν.
- 7) Κάτοικος της Σάμου (θηλ.).
- 8) Αὐτὰ ποὺ περιμένουμε μὲ ἀγανάκτιαν.
- 9) Φρέσκα. — 'Ιερὸν ὄρος.

ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
Μαθητὴς Γ' τάξεως ὀκτ. Γυμνασίου

Κιλκίς

Κιλκίς

1) Μ — Σ

2) Μ — — Σ

3) Μ — — — Σ

4) Μ — — — — Σ

5) Μ — — — — — Σ

6) Μ — — — — — — Σ

7) Μ — — — — — — — Σ

8) Μ — — — — — — — — Σ

- 1) Τρωτικόν.
- 2) 'Αμερικανὸς ἐφευρέτης.
- 3) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
- 4) "Ὄνομα νεαροῦ ζώου.
- 5) "Ἱστορικόν μέρος της Λακωνίας.
- 6) "Ἡρώς τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.
- 7) ...Ματαιοτήτων τὰ πάντα...
- 8) "Ἡ ἔδρα τοῦ 'Αρχιερέως.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Κ. ΚΟΥΒΕΛΗ

Μαθήτρια Γυμν. Εὐπαλίου Δωρίδος

ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΕΙΠΟ

"Εὰν συμπληρωθοῦν αἱ γραμμαὶ μὲ τὰ ἀρμόζοντα φωνήεντα θὰ σχηματισθῇ ρητὸν ἀρχαίων 'Ελλήνων.
Σ — Ν, — Ο — Ν, — Κ — —, Χ — Ρ — —
Κ — Ν — —

ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Γυμνασίον Βάλτης

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι ὄπλο τοῦ πολέμου
μ' ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς
νερὸ στεκούμενο
εὐθύς θὰ συναντήσης.
ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΗ
Γυμνασίον 'Αρσκειοῦ Ψυχικοῦ

ΣΚΑΛΑ

Μ — — — — — Εἰς ἐκ τῶν γονέων.
Μ — — — — — Ὑποδιαίρεσις τοῦ ἔτους (δημοτ.).
Μ — — — — — Ὄνομα γυναικεῖο (χαϊδευτ.).
Μ — — — — — Ζῶον καταστρεπτικόν.
Μ — — — — — Νότα.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΑΡΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΗ

Γυμνασίον 'Αρσκειοῦ Ψυχικοῦ

Παρακαλοῦμε καὶ πάλι ὄσους μᾶς στέλλουν μαθητικὴ συνεργασία νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τὶς οδηγίες ποὺ δημοσιεύουμε στὸ τεύχος "Ὁκτωβρίου 1950 καὶ Φεβρουαρίου 1951.

"Επίσης ὅτι, κακογραμμένα καὶ ἀνορθόγραφα κείμενα δὲν γίνονται δεκτὰ καθὼς καὶ ὅσα μᾶς στέλλονται χωρὶς νὰ ἔχουν μαζί τὰς λύσεις.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. * * * * *

2. * * * * *

3. * * * * *

4. * * * * *

5. * * * * *

"Ὀρίζ. καὶ καθ. 1) σύμφωνον. 2) Ποδωφαιρική ὁμάς 'Αθηνῶν. 3) Ποιητής. 4) 'Αρχικὰ Διεθνοὺς Ὀργανώσεως. 5) Σύμφωνον.

Κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κόρινθος

ΣΤΟΝ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ

— "Ὁ Δάσκαλος: Μπορεῖς νὰ μοῦ πῇς Τάκη, γιατί οἱ τίγρεις ἔχουν στὸ σῶμα τους αὐτὲς τίς γραμμές;

— Τάκης: Γιὰ νὰ τίς γνωρίζουν καὶ νὰ τίς πιάνουν ὅταν καμμιὰ φορὰ δραπετεύσουν ἀπ' ἐδῶ μέσα.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΥΖΑΚΗΣ

Μαθητὴς της Γ. 'Αρρένων Πειραιῶς

— Γιατί λέγεται ἐργοστάσιον βρωτῶ δ' Τοτὸς τὸν Μίμη.

— Γιατί; Γιατί κάνουνε στάσι τὰ ἔργα ἀπαντὰ ὁ Μίμης.

ΛΥΣΕΙΣ

Α' ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

"Οριζοντίως: 1) Βῆμα — Κρέπ. 2) 'Ιωσήφ — Αἶνος. 3) Εἰς — Νέοις — Σὺ. 4) Ροή — Σὺν — Κώκ. 5) 'Ασμα — Δάση. 6) 'Ενα — Σόπ. 7) 'Υγρὰ — Νωπή. 8) Δία — 'Εὐν — Σάν. 9) 'Ηγ — Τριάς. 10) Νάνοι — Μόσχα. 11) Σανά — 'Ασία. Καθέτως: 1) 'Ιερὰ — 'Υλην. 2) Βωμός — Γίγας. 3) 'Ἡς — 'Ἡμέρα — Νά. 4) Μην — 'Ανὰ — Τόν. 5) 'Αφες — 'Ερία. 6) Οὐς — Φαί. 7) Κάιν — Νάμα. 8) Ρίς — Δόν — Σός. 9) 'Εν — Καλῶς — Σί. 10) Ποσὼς — Πάσχα. 11) Συκὴ — 'Ηνία.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1) Πίνδος — 'Ινδός. 2) Ρόδος — 'Οδός.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΕ ΛΟΓΙΑ

1) Πήτα. 2) Τσάι.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) Πάρος, 2) 'Απας, 3) Ράς, 4) "Ὅς, 5) Σ.

Β' ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

"Οριζοντίως: 1) Σοπὴν — Βύρων. 2) Οὐ — Νας — 'Ἡς — 'Αε. 3) Ζαγορά. 4) 'Ἡς — Ρίς — 'Ασε — Τό. 5) Νῆμα — 'Υμᾶς. 6) Σὸς — Αἰς. 9) Νᾶς — 'Αμο. 10) Τά — Λάμα. 11) Σί — Λὸς — Δάς — Αἰ. 12) Μεστών. 13) Χά — Κέα — Νέα — Ρέ. 14) 'Ασπὴρ — 'Υάδες. Καθέτως: 1) Σόλων — Τσόχα. 2) "Ὀμ — Σῆς — Ναί — 'Ας. 3) Μορέας. 4) 'Εν — Ρας — Σὸλ — Κή. 5) Ναί — 'Ομῆρ. 6) Σᾶς — Σᾶς. 9) 'Ἡρα — Δόν. 10) Βοας — 'Ανευ. 11) 'Υς — Εὐα — 'Αλς — 'Αα. 12) Μίσμα. 13) 'Ἡ — Τὰς — 'Ἡμὰ — Ρέ. 14) Νέφος — Αἶμος.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Μισοισιπῆς μήκος 6970 χιλιόμετρα.
2) 'Απέθανε στὴ Βαβυλῶνα τὸ 323 π. Χ.
3) "Ὁ Βενιαμὴν Φραγκλῖνος σοφὸς 'Αμερικανός.

4) "Ὁ Γερμανὸς ἐπιστῆμων Ροβέρτος Κώχ.
5) "Ἡ πίνα (πέινα).
6) "Ἡ 'Αγκυρα.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

"Οριζοντίως: 1) Κερκίς. 2) Σιάμ. 3) Τό — 4) Γονατὰ.

Καθέτως: 1) Μεστός. 2) Ρίον. 3) Κατὰ. 4) 'Ατιμία.

ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Τσακάλι. Νῆφ. ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Μυλωνᾶς. Στάμνα. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1

99 9)9 = 99 + 1 = 100 διότι 9)9 = 1 ἀκεραία μονάς.

ΑΛΛΑΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
Ποὺς — οὐς.

ΑΠΡΟΟΠΤΟ

"Αθως. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2

"Εὰν μὲ Χ παραστήσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος θὰ ἔχωμεν τὴν ἐξίσωσιν:

$$\frac{3 \times}{5} + 250 = \frac{3 \times}{4} - 200$$

Λύνοντες τὴν ἐξίσωσιν εὕρισκον ὅτι ὁ Χ ἰσοῦται μὲ 3.000.

"Αρα τὸ κτήμα ἀξίζει 3.000 δραχ.

1) "Ανδρός. 2) Νῆσος. 3) Δίας. 4) Ροή. 5) Οὐ. 6) Σ.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

1) Πίνδος. 2) 'Ικαρία. 3) Παρίσι. 4) Νεῖλος. 5) 'Ελλάδα. 6) Δραῖος.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

1 8
7 5 3
2 9 4

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3

90 πρόβατα ἔχουν 90 Χ 0,50 = 45 δραχ.

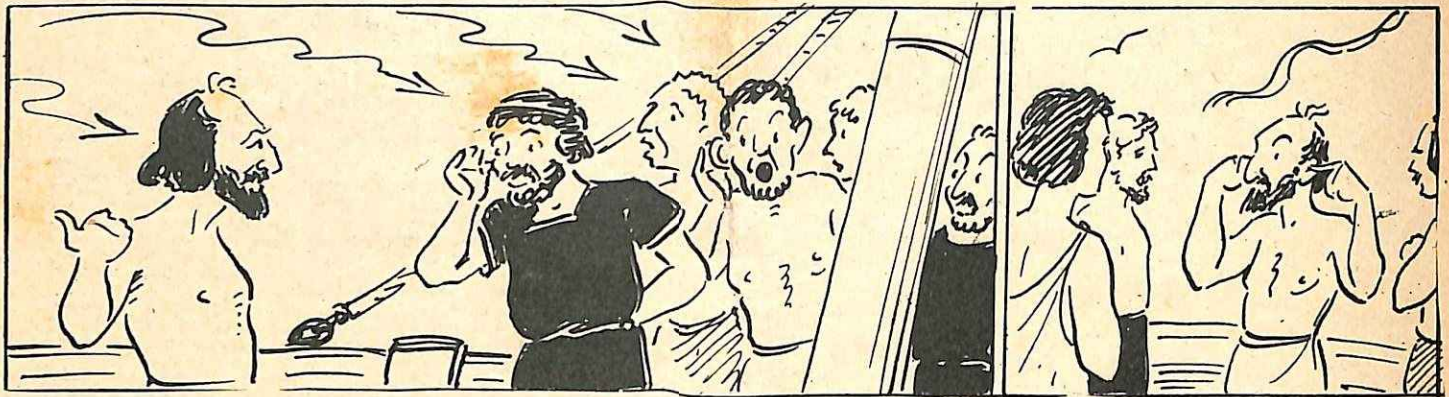
9 χοίροι ἔχουν 9 Χ 5 = 45 »
1 βῶδι ἔχει 1 Χ 10 = 10 »
100 ζῶα 100 »

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

“Όπως τὶς διηγείται στ' ἀνηψάνια του ὁ θεῖος Δημητράκης.

(7)

Ο ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗ ΔΙΗΓΗΣΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΦΑΙΑΚΩΝ

Μιά μέρα, ταξιδεύοντας,
πέρα τραγούδια ἀκούμε.
«Θᾶν' οἱ Σειρῆνες, φώναξα.
Προσέξτε. Θὰ χαθούμε.

“Όσοι ἀπ' τὸ τραγούδι τους
αὐτὸ ἐμαγευτήκανε
καὶ στὸ νησί τους πάτησαν
τὸ θάνατό τους βρήκανε.

Λοιπόν, γιὰ νὰ σωθοῦμε ἐμεῖς,
εἶπα στοὺς ναῦτες: «Πρῶτα
βουλῶστε μὲ κερί τ' οὐτιά,
νὰ μὴν ἀκούτε νότα.

Κ' ὕστερα ἐμένα δέστε με
σ' ἕνα κατάρτι ἀπάνω,
νᾶχω τ' αὐτιά ξεβούλωτα,
ν' ἀκούω, νὰ τὰ χάνω,

ἀλλ' ὅταν μὲ μαγέψουνε
οἱ θεϊκοὶ τους τόνοι,
νὰ μὴ μπορῶ πρὸς τὰ ἐκεῖ
νὰ στρίψω τὸ τιμόνι».

Καὶ μὲ τὶς προφυλάξεις μου
λοιπόν, πού λέτε, ἐκείνες
ζυγώσαμε στὴ νῆσο αὐτὴ
κι ἄκουσα τὶς Σειρῆνες.

“Ὡ τί-φωνὲς οὐράνιες!
Πῶς τραγουδοῦν ὠραία!
Καὶ κρίμα, ἀλήθεια, πού ἀτυχῶς
ζοῦμε σὲ χρόνια ἀρχαία,

κ' ἔτσι σκοποὺς πρωτόγονους
ἀράδα τραγουδοῦνε,
ἀλλ' ἕνα φῶξ κ' ἕνα ταγκὸ
δὲν ξέρουνε νὰ πούνε...

Κι οὔτε καὶ τὸ γραμμόφωνο
δὲν ἔχει ἐφευρεθῇ,
σὲ δίσκο ἢ χορωδία τους
γιὰ ν' ἀποτυπωθῇ...

(Τὸ τί ἔγινε πρὶν πέρα
θὰ τὸ πούμε ἄλλη μέρα)